პროლეტარიელებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

№ 46 (5147) | პარასკევი, 25 თებერვალი 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

ლენინ-სტალინის დიადი პარტიის ხელმძღვანელობით, მშობლიური სტალინის ყოველდღიური მზრუნველობით, სოციალისტური მშენებლობის ყველა ფრონტზე გამარჯვებათა მოპოვების შედეგად საბჭოთა კავშირის ბედნიერ ხალხებთან ძმურად დაკავშირებული საქართველო გადაიქცა ორდენოსან რესპუბლიკად, საბჭოთა კავშირის მარგალიტად.

ლენინ-სტალინის ძლევამოსილი დროშით წინ ახალ-ახალი გამარჯვებისაკენ!

ბრძოლისა და გამარჯვების ჩვიდმეტი წელი

ჩვიდმეტი წლის წინათ საქართველოს მუშებმა და გლეხებმა დიდი რუსი ხალხის მხარდაჭერითა და დახმარებით სამუდამოდ დაამხეს მენშევიკების ბატონობა და საქართველოს მიწა-წყალზე ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციის წითელი დროშა ააფრიალეს.

თავისუფალი და ბედნიერი ქართველი ხალხი — მუშები, გლეხები, საბჭოთა ინტელიგენცია — უდიდესი სიხარულითა და აღტაცებით დღესასწაულობს ამ დღეს ყოველწლიურად.

რას წარმოადგენდა საქართველო 17 წლის წინათ? როგორ ცხოვრობდნენ მუშები და გლეხები რუსეთის თვითმპყრობელობისა და მენშევიკების ბატონობის დროს?

საბჭოთა ხელისუფლების გამარჯვებამდე საქართველო მეტად ჩამორჩენილი ქვეყანა იყო. მას არა ჰქონდა თავისი საკუთარი მრეწველობა, ჩამორჩენილი და უკულტურო იყო სოფლის მეურნეობა. თვითმპყრობელური რუსეთის კლანჭებში, ისე როგორც ამიერ-კავკასიის სხვა მოძმე ხალხები, ქართველი ხალხი ჩაგრულ-ექსპლოატაციას, განიცდიდა უდიდეს სიღატაკეს, ცხოვრობდა უუფლებოდ, ვერ პოულობდა სამართალს, განიცდიდა ორმაგ ექსპლოატაციას, როგორც მეფის რუსეთისაგან, ისე საქართველოს გაბატონებული კლასებისაგან.

ქართველი ხალხის უფლებრივი, ეკონომიური, საყოფაცხოვრებო და კულტურული მდგომარეობა უფრო გაუარესდა მენშევიკების შავბნელი და სისხლიანი ბატონობის დროს. 1917 წელს, როდესაც რუსეთში ოქტომბრის დიდმა სოციალისტურმა რევოლუციამ გაიმარჯვა, უცხოთის იმპერიალისტების დახმარებით საქართველოში ხელისუფლების სათავეში მოექცნენ მენშევიკები, ქართველი ხალხის ეს საზიზღარი გამყიდველები.

რა მოუტანეს მენშევიკებმა საქართველოს მუშებსა და გლეხებს?

უფრო მეტი შიმშილი და გაჭირვება; დაქვეითების გზას დაადგა ისედაც ჩამორჩენილი მრეწველობა და სოფლის მეურნეობა. არ ვითარდებოდა კულტურა. მენშევიკები ატარებდნენ შოვინისტურ პოლიტიკას; ქართველ, სომეხ და აზერბაიჯანელ ხალხებს შორის სთესდნენ და აღვივებდნენ ეროვნულ შუღლსა და მტრობას, სისხლისმღვრელ ომებსა და შეტაკებებს.

მენშევიკების ბატონობა უდღეური აღმოჩნდა; საქართველოს მუშებმა და გლეხებმა დიდი რუსი ხალხის დახმარებით სამუდამოდ დაასამარეს მენშევიკების ბატონობა საქართველოში.

17 წლის განმავლობაში ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით საქართველომ ძირფესვიანად იცვალა სახე. ჩამორჩენილი, აგრარული ქვეყნიდან იგი ახლა მოწინავე ინდუსტრიულ და მსხვილ კოლექტივიზირებულ სოფლის მეურნეობის ქვეყნად იქცა. ამ მონაპოვართა საფუძველზე ქართველი ხალხი მტკიცედ დაადგა შეძლებული და კულტურული ცხოვრების გზას.

1937 წელს საქართველოში გამოშვებულმა სამრეწველო პროდუქციამ ომის წინანდელ პროდუქციას 19,5-ჯერ გადააჭარბა. მრეწველობის პროდუქციის ხვედრითი წონა სახალხო შემოსავალში ამჟამად დაახლოებით 78 პროცენტს შეადგენს.

საქართველოს მრეწველობას ამშვენებენ ისეთი სამრეწველო წარმოებანი, როგორიცაა ჭიათურის მანგანეცი, ტყიბულისა და ტყვარჩელის ქვანახშირის მაღაროები, თბილისის ორჯონიკიძისა და 26 კომ. სახელობის მანქანათმშენებლობის ქარხნები, მსუბუქი და კვების მრეწველობის მთელი რიგი ახალი საწარმოები.

საქართველოს დიდ მდინარეებზე — მტკვარზე, რიონზე, აჭარწყალზე და სხვ. აგებულია მძლავრი ელექტროსადგურები, რომლებიც უხვად აწვდიან ენერგიას ჩვენს წარმოებებსა და მოსახლეობას.

საქართველოს გლეხურ მეურნეობათა დაახლოვებით 77 პროცენტი უკვე კოლმეურნეობაშია გაერთიანებული. კოლმეურნეობები შეიარაღებული არიან მძლავრი და მოწინავე სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკით. მთელი საკოლმეურნეო ფართობის 75 პროცენტს მომსახურებას უწევს 43 სამანქანო-სატრაქტორო სადგური, რომელიც 2 ათასზე მეტ ტრაქტორს აერთიანებს.

საქართველოს სოფლის მეურნეობა განთქმულია ძვირფასი ტექნიკური და სუბტროპიკული კულტურებით. აქ მოდის ჩაი, თამბაქო, ლიმონი, მანდარინი და სხვ. განვითარებულია და უფრო დიდი აღმავლობის გზას ადგას მევენახეობის კულტურაც, რომელიც ჩვენი ქვეყნის მშრომელთა სუფრას მაღალხარისხოვან ღვინოს აწვდის.

საბჭოთა ხელისუფლების 17 წლისთავზე, ლენინ-სტალინის პარტიის ბრძნული ნაციონალური პოლიტიკის განუხრელად გატარების შედეგად, საქართველო მოწინავე კულტურის ქვეყნად გადაიქცა. ვითარდება შინაარსით სოციალისტური და ფორმით ნაციონალური კულტურა, შეუდარებლად გაიზარდა და გაიფურჩქნა ხელოვნება და მეცნიერება.

მოსწავლეთა რაოდენობა ომის წინადროინდელ რაოდენობასთან შედარებით 4,2-ჯერ გაიზარდა. საქართველოს მოსახლეობის უკვე 95 პროცენტი წერაკითხვის სრული მცოდნეა.

თბილისის ოპერისა და დრამის თეატრებმა პარტიისა და ხელისუფლების მაღალი შეფასება მიიღეს და ლენინის ორდენით იქნენ დაჯილდოვებულნი. გამშვენიერდა და გალამაზდა საქართველოს დედა-ქალაქი თბილისი, ქალაქები ქუთაისი, ფოთი, ბათუმი და სხვა. გაიზარდა სანატორიუმებისა და დასასვენებელი სახლების რაოდენობა, გაუმჯობესდა მათი კეთილმოწყობა.

საბჭოთა ხელისუფლების პირობებში მრავლად აღიზარდნენ შესანიშნავი ადამიანები, საბჭოთა პატრიოტიზმით აღჭურვილი ახალგაზრდები, რომლებიც დაუღალავად მუშაობენ და იბრძვიან სოციალისტური მრეწველობის, სოფლის მეურნეობისა და კულტურის დარგში.

საქართველოს მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის მოწინავე ადამიანებს ვ. სამხარაძეს, დ. ჭიჭინაძეს, ვ. სალაძეს, ც. ქარდავას, უ. ახუბას, ა. კიტიას, ა. გურგენიძეს და სხვა მრავალთ იცნობს მთელი ქართველი ხალხი, როგორც სოციალისტური შრომის გმირებს, რომელნიც თავდადებით იბრძვიან წარმოების ფრონტზე.

ხალხის საზიზღარ მტრებს, პირსისხლიანი ფაშიზმის ტროციკისტ-ბუხარინელ აგენტებს სურდათ დაემხოთ საბჭოთა ხელისუფლება და ქართველი ხალხისათვის ისევ ჩაგვრისა და კაპიტალისტური მონობის მძიმე უღელი დაედგათ. ბოლშევიკების პარტიისა და სოციალიზმის ეს სამგზის წყეული მტრები სასტიკად მოსტყუვდნენ ანგარიშში. ხალხის ნება-სურვილით ისინი გასრესილნი არიან.

ქართველმა ხალხმა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს არჩევნებში ცხადჰყო თავისი უსაზღვრო ერთგულება და სიყვარული ლენინ-სტალინის პარტიისადმი, მისი სტალინური ცენტრალური კომიტეტისადმი, პირადად მშრომელთა დიდი ბელადის — ამხანაგ სტალინისადმი.

ორდენოსანი საქართველოს მშრომელებმა, როგორც ერთმა კაცმა, ხმა მისცა პარტიულებისა და უპარტიოთა ბლოკის სახელოვან კანდიდატებს და ამით ცხადჰყო თავისი მტკიცე პოლიტიკური და მორალური ერთიანობა, მზადყოფნა სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე დაიცვას სოციალისტური სამშობლო.

ლენინ-სტალინის დიადი პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების ხელმძღვანელობით, მტკიცე სტალინელის ამხანაგ ლ. ბერიას წინამძღოლობით სსრ კავშირის სხვა მოძმე რესპუბლიკებთან ერთად გამარჯვებული სოციალიზმის სტალინური კონსტიტუციის დროშის ქვეშ ქართველი ხალხი შემდეგშიაც მტკიცედ გასწევს წინ, კომუნიზმის ახალ-ახალი ბრწყინვალე გამარჯვებებისაკენ.

საქართველოს სსრ VII მოწვევის ცაკ-ის IV სესიისათვის

საქართველოს სსრ VII მოწვევის ცაკის IV სესია გაიხსნება დღეს, 25 თებერვალს, საღამოს 7 საათზე საქართველოს სსრ მთავრობის სახალხო წითელ დარბაზში.

○

რეგისტრაცია საქართველოს სსრ ცაკის წევრებისა, რომელნიც ჩამოდიან საქართველოს სსრ ცაკის IV სესიაზე, იწარმოებს ცაკის შენობაში (მთავრობის სასახლე, ოთახი № 5, ტელეფონები: 3-70-68 და 3-69-29). დღეს დილის 9 საათიდან საღამოს 6 საათამდე.

ჩვიდმეტი შესანიშნავი ფურცელი

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის ჩვიდმეტი წელი—ეს ქართველი ხალხის ახალი ისტორიის შესანიშნავი ფურცლებია.

მივესალმები რა იუბილეს სახელოვან დღეს საქართველოს ყველა მშრომელს, მხურვალედ ვუსურვებ მათ, რათა კიდევ უფრო საუცხოოდ გაიფურჩქნოს საბჭოთა საქართველოს მდიდარი, საამური და ბედნიერი ცხოვრება.

აკადემიკოსი ბახი
უზენაესი საბჭოს დეპუტატი.

... განვლილმა პერიოდმა უეჭველად დაგვანახვა, რომ სოციალიზმის გაზაზე წარმოშობილი მრავალეროვანი სახელმწიფოს შექმნის ცდა სრული წარმატებით დამთავრდა. ეს არის ლენინური ნაციონალური პოლიტიკის უეჭველი გამარჯვება.

... ახლა ჩვენ გვაქვს სავსებით ჩამოყალიბებული მრავალეროვანი სოციალისტური სახელმწიფო, რომელმაც ყოველგვარ განსაცდელს გაუძლო და რომლის სიმტკიცეც შეშურდებოდა რომელიც გნებავთ ნაციონალურ სახელმწიფოს ქვეყნიერების რომელიც გნებავთ ნაწილში.

ი. სტალინი

○

თერთმეტივე მოკავშირე რესპუბლიკის მწკრივში, რომლებიც განუყრელად არიან შეკავშირებულნი ხალხთა სტალინური მეგობრობის ერთ დიად კავშირად, საბჭოთა საქართველოს მაღლა უჭირავს ლენინ - სტალინის უძლეველი დროშა და გამარჯვებიდან გამარჯვებისაკენ მიდის. ქართველი ხალხი, მჭიდროდ დარაზმული საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და ამხანაგ სტალინის ირგვლივ, ყოველ მომენტში მზად არის გამანადგურებელი ლახვარი ჩასცეს გამარჯვებული სოციალიზმის ქვეყნის ყველა მტერს ჩვენი დიადი სამშობლოს თვალუწვდენელი საზღვრების ყოველ უბანზე.

ლ. ბერია

სამშობლოს დაცვა წმინდათა-წმინდა მოვალეობაა

აღვნიშნავთ რა 17 წლის იუბილეს დღეებში საქართველოს მშრომელთა უდიდეს საგმირო საქმეებსა და მიღწევებს, მათი ბრძოლისა და გამარჯვებების ისტორიას, საჭიროა, ამხანაგებო, გული კი არ დავიმშვიდოთ ამ მიღწევებით, არამედ, პირიქით, უფრო და უფრო დავრაზმოთ ხალხის ძალები შემდგომი ბრძოლისათვის— ახალ წარმატებათა მოსაპოვებლად.

არ უნდა დავივიწყოთ, რომ თვითეული რესპუბლიკის შიგნით კიდევ არიან მიმალულნი მტრები, რომლებიც დამარცხებული არიან, მაგრამ ჯერ კიდევ საბოლოოდ არ არიან აღმოფხვრილნი.

გიძღვნით რა მხურვალე ბოლშევიკურ სალამს და მოლოცვას, გამოვთქვამ სურვილს, რათა საქართველოს ავიაციის მუშაკებს მუდამ ახსოვდეთ, რომ სამშობლოს დაცვა თვითეულის წმინდათა-წმინდა და საპატიო მოვალეობაა.

უშიშრობა, თავდადებული ერთგულება პარტიისადმი, სტალინისადმი, საბჭოთა პატრიოტიზმი — ჩვენი სამშობლოს საიმედო დასაყრდენია.

ჩვენ არავითარი დაბრკოლება არ გვაშინებს. ვერავითარი მტერი ვერ შეაჩერებს ჩვენი ძვირფასი სამშობლოს წარმატებას.

ვ. პ. ჩკალოვი
საბჭოთა კავშირის გმირი.

მოგილოცავთ სახალხო დღესასწაულს

მოგილოცავთ, ძვირფასო ამხანაგებო, სახალხო დღესასწაულ—საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის ჩვიდმეტი წლისთავს.

დარწმუნებული ვარ, ყველა ბოლშევიკი — პარტიული და არაპარტიული, რესპუბლიკის ყველა მშრომელნი მომავალშიაც ასეთივე თავგამოდებით იმუშავებენ საბჭოთა საქართველოს შემდგომი განმტკიცებისათვის, იბრძოლებენ ნაციონალური საბჭოთა კადრების შექმნისათვის, შრომის მაღალი სოციალისტური ნაყოფიერებისათვის.

მასების განუწყვეტელ წინსვლაშია ჩვენი სამშობლოს შემოქმედებითი ძალების დაუშრეტელი წყარო.

ვუსურვებ ბედნიერი საქართველოს ყველა მშრომელთ ყოველდღიური წარმატებით იბრძოლონ შრომის ახალი სოციალისტური ნაყოფიერების ამაღლებისათვის, აამაღლონ თავიანთი ეროვნა სიხარულით აღსავსე შრომაში.

ალექსი სტახანოვი

მუშურ-გლეხური წითელი არმიის საკომანდო და მეთაურთა შემადგენლობის დაჯილდოება სსრკ ორდენებით

მუშურ-გლეხურ წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავთან დაკავშირებით სსრკ უზენაეს საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულობით დაჯილდოებულია 1.057 მეთაური, პოლიტმუშაკი, უფროსი და წითელარმიელი მათ მიერ გამოჩენილ მამაცობისა და თავდადებისათვის საბჭოთა ხელისუფლების მტრებთან ბრძოლაში და თვალსაჩინო წარმატებებისათვის მუშურ-გლეხური წითელი არმიის ნაწილების და ქვეგანყოფილებების საბრძოლო, პოლიტიკურ და ტექნიკურ მომზადების საქმეში.

ლენინის ორდენით დაჯილდოებულია: საბჭოთა კავშირის მარშალი ვოროშილოვი კლიმენტ ეფრემის-ძე, პირველი რანგის სარდალი ფედკო ივანე ფეოდორის-ძე, II რანგის არმიის კომისარი მეხლისი ლევ ზაქარიას-ძე, II რანგის არმიის კომისარი შაჰადენკო ეფრემ ათანასეს-ძე, საბჭოთა კავშირის მარშალი ბლიუხერი ვასილ კონსტანტინეს-ძე, II რანგის სარდალი ტიმოშენკო სიმონ კონსტანტინეს-ძე, II რანგის სარდალი კულიკი გრიგოლ ივანეს-ძე, დივიზიის მეთაური ხოზინი მიხეილ სიმონის-ძე, კორპუსის მეთაური მაგერი მაქსიმე პეტრეს-ძე, კორპუსის მეთაური ეფრემოვი მიხეილ გრიგორის-ძე, დივიზიის მეთაური იაკოვლევი ვსევოლოდ თეოდორეს-ძე, კაპიტანი დუდკო სტეფანე ივანეს-ძე, პოლკოვნიკი ეგორიჩევი ნიკოლოზ ივანეს-ძე, პოლკოვნიკი ერემენკო ანდრია ივანეს-ძე, ლეიტენანტი ზლიგოსტევი ივანე სიმონის-ძე, მაიორი კრუჩინკინი ვლადიმერ დიმიტრის-ძე, I რანგის სამხედრო ინჟინერი კუზნეცოვი ვასილი პეტრეს-ძე, უფროსი ლეიტენანტი კუჩმა პეტრე მიხეილის-ძე, ლეიტენანტი ნეჩაევი ივანე კონსტანტინეს-ძე, უფროსი ლეიტენანტი ნოვიკოვი ანდრო ვასილის-ძე, II რანგის სამხედრო ექიმი ორლოვი ალექსი თეოდორეს-ძე, ლეიტენანტი ტიმოხინი სტეფანე მიხეილის-ძე, II რანგის სამხედრო ინჟინერი ტროიანი ივანე სიმონის-ძე, კაპიტანი ჩუმაკოვი დიმიტრი მაქსიმეს-ძე, პოლკოვნიკი შარობურგო იაკობ სერგეის-ძე.

„წითელი დროშის“ ორდენით დაჯილდოებულია 369 კაცი, მათ რიცხვში: II რანგის სარდალი ლოქტიონოვი ალექსანდრე დიმიტრის-ძე, ბრიგადის კომისარი კოლცოვი ვასილი გერასიმეს-ძე, კორპუსის მეთაური პეტროვსკი ლეონიდ გრიგოლის-ძე, დივიზიის მეთაური კაჩალოვი ვლადიმერ იაკობის-ძე, კორპუსის მეთაური ანტონიუკი მიხეილ ანტონის-ძე, დივიზიის კომისარი სმირნოვი პავლე კუზმას-ძე, დივიზიის კომისარი ნიკოლაევი ივანე კარპეს-ძე, კორპუსის მეთაური სმირნოვი ილია კორნელის-ძე, დივიზიის მეთაური ერშაკოვი ფილიპე ათანასეს-ძე, კორპუსის მეთაური საფრონოვი გიორგი პავლეს-ძე და სხვები.

„წითელი ვარსკვლავის“ ორდენით დაჯილდოებულია 298 კაცი, მათ რიცხვში: არმიის I რანგის სარდალი შაპოშნიკოვი ბორის მიხეილის-ძე, დივიზიის კომისარი პანტასი კარლ ლუკას-ძე, უფროსი ლეიტენანტი ალესინ პეტრე ტიმოთეს-ძე, დივიზიის ექიმი ანიჩკოვი ნიკოლოზ ნიკოლოზის-ძე, პოლკოვნიკი ანდრეევი ალექსანდრე პეტრეს-ძე, დივიზიის ინჟინერი ანდრეევი ევგენი სერგის-ძე, კაპიტანი ანდრეევი კონსტანტინე იუვენალის-ძე, პოლკოვნიკი ახლუტინი პეტრე ნიკოლოზის-ძე, მაიორი ბაგაევი პავლე იაგორის-ძე, კაპიტანი ბაღდასარიანი ვართან გრიგოლის-ძე და სხვები.

„საპატიო ნიშნის“ ორდენით დაჯილდოებულია 365 კაცი, მათ რიცხვში: III რანგის ინტენდანტი აგელცოვი ნიკოლოზ პროკოფის-ძე, პოლიტხელი ადამი გრიგოლ ნიკოლოზის-ძე, I რანგის ტექნიკოსი ინტენდანტი აქსიონოვი ნიკოლოზ ივანეს-ძე, I რანგის ინტენდანტი ალგასოვი სერგი გრიგოლის-ძე, II რანგის სამხედრო ინჟინერი ანისიმოვი ანდრია ნიკანდრის-ძე, პოლიტხელი ანკუდინოვი მაკარ ანდრიას-ძე, წითელარმიელი არლიკოვი მიხეილ ალექსანდრეს-ძე, III რანგის ინტენდანტი ანდრიუხინი მიხეილ ივანეს-ძე, წითელარმიელი ბაბენკო თეოდორე ალექსანდრეს-ძე, წითელარმიელი ბაბკაევი ხაჯი-ახმედ რამაზანის-ძე და სხვები. (საკდესი).

კომუნისტური ინტერნაციონალის აღმასრულებელი კომიტეტი.

(„პრავდა“, 23 თებერვალი).

მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის XX წლისთავი

თავდაცვის სახალხო კომისრის საბჭოთა კავშირის მარშლის ამხანაგ კ. ე. ვოროშილოვის სიტყვა

საზოგადოებრივი ორგანიზაციებისა და სამხედრო ნაწილების მონაწილეობით შემდგარ მუშათა და გლეხთა და წითელარმიელთა დეპუტატების მოსკოვის საბჭოს საზეიმო სხდომაზე, რომელიც მიეძღვნა მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის XX წლისთავს

ჩვენი არმია და ფლოტი, ამხანაგებო, აგრესიისათვის როდი არსებობს. ახლა ეს პატარა ბავშვმაც კი იცის. ისინი არ ფიქრობენ ვინმეზე თავდასხმას. მაგრამ ფხიზლად უნდა ადევნონ თვალყური, ყურადღებით უნდა დაუკვირდნენ იმ ამბებს, რომლებიც ახლა ხდება, მზად უნდა იყვნენ ყოველ წუთში მოსპონ მტერი და არ დაუშვან მისი გადმოსვლა ჩვენს საზღვრებზე, — ეს მათი პირდაპირი და წმინდათა-წმინდა მოვალეობაა. არმია და ფლოტი მოწოდებული არიან დაიცვან თავიანთი საბჭოთა, სოციალისტური სახელმწიფო. მაგრამ მათ, სამწუხაროდ, სხვა გზით არ შეუძლიანთ შეუშალონ ხელი ყოველ ბურჟუაზიულ არმიას ან მათს ჯგუფს ჩვენს სამშობლოზე თავდასხმაში, თუ არა მხოლოდ იმით, რომ თავიანთი სიმძლავრე და ძალა დაუპირისპირონ მათ. აი რატომ არის, რომ ჩვენს **არმიასა** და სამხედრო-საზღვაო ფლოტს არ შეუძლიანთ, უფლება არა აქვთ რაიმე მხრივ იყვნენ თავიანთი კაპიტალისტური მეზობლების არმიებსა და ფლოტებზე უარესი, მათზე უფრო სუსტი.

ჩვენი შეიარაღებული ძალები მოყვახილი არიან ჯეროვან საბრძოლო წესრიგში, ისინი ნაკლებ მაშინზებულნი არ არიან, ვიდრე რომელიმე კაპიტალისტურ ქვეყანაში. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენი პარტია და მთავრობა, ჩვენი ბრძენი სტალინი მომავალშიც გააკეთებენ ყველაფერს, რომ ჩვენი არმია და ფლოტი განუწყვეტლივ ღებულობდნენ მაღალ საბრძოლო ტექნიკას, და, მაშასადამე, რომ სოციალიზმის შეიარაღებული ძალები იყვნენ ყველაზე ძლიერნი, ყველაზე მაშინიზებულნი და ამიტომ ისეთები, რომლებსაც ვერასოდეს ვერსად და ვერავინ ვერ სძლევს. **(ხანგრძლივი ტაში).**

ხმელეთის ძალები

ჩვენს მსროლელ ჯარებს სავსებით თანამედროვე შეიარაღება აქვთ და საჭირო რაოდენობითაც.

ჩვენი მსროლელი დივიზიის აღჭურვილობა საბრძოლო ტექნიკითა და შეიარაღებით ამჟამად ჯეროვან დონეზე დგას და ყველაზე მოწინავე კაპიტალისტური ქვეყნების დივიზიებს არ ჩამოუვარდება.

წითელი არმიის ქვეითა ჯარებს დამსახურებული აქვთ, ის, რომ ამ ჯარებით მთელი საბჭოთა ქვეყანა ამაყობდეს.

რამდენიც უნდა გვქონდეს ტანკები, ავიაცია და ბრძოლის სხვა უახლესი საშუალებანი, ქვეითა ჯარი ჯერჯერობით ჯარების ძირითად გვარეობად რჩება. თუ ქვეითა ჯარი არ არის, ისე ვერც ტანკები, ვერც ავიაცია, ვერც ცხენოსანი ჯარი ბრძოლებისა და ომის ამოცანებს სრულად ვერ გადასწყვეტენ.

ჩვენი თავდაბალი, მაგრამ საუცხოო მსროლელები და მეთაურები მანევრებზეც და საბჭოთა საზღვრების დაცვისასაც გვიჩვენებენ საბრძოლო გაწვრთნილობის, თავგანწირულების, ამტანობის, მოძრაობის, სიმტკიცისა და მაღალი საბრძოლო მომზადების ნიმუშებს. ჩვენ ვიცით, რომ გმირული მსროლელი ჯარები, მიუხედავად ცუდი შეიარაღებისა და აღჭურვილობისა, მთავარ და ძლევამოსილ ძალას წარმოადგენენ სამოქალაქო ომში. ისინი მომავალშიაც დარჩებიან მრისხანე ძალად მტრისათვის, საიმედო გუშაგად საბჭოთა რესპუბლიკისათვის.

არტილერია

არტილერია, მიუხედავად იმისა, რომ არსებობს შემუსრის ახალი სერიოზული საბრძოლო საშუალებანი, როგორიცაა ტანკები და ავიაცია, რჩება ჯარების ერთერთ უმნიშვნელოვანეს სახედ თანამედროვე ომში. ამ დებულებას სავსებით დასტურებენ ესპანეთისა და იაპონია-ჩინეთის ომები, სადაც არტილერიას, პრესის ცნობათა მიხედვით, ერთერთი მთავარი ადგილი უჭირავს ბრძოლის ოპერაციებში. ამიტომ ჩვენ, ჯარების ახალ სახეთა განვითარებასთან ერთად, ყოველთვის განსაკუთრებით დიდ ყურადღებას ვუთმობდით და ვუთმობთ არტილერიას. საკმარისია ითქვას, რომ ამ საქმეზე უშუალოდ და პირდაპირ მუშაობს თვით ამხანაგი **სტალინი. (მქუხარე ტაში).**

ჩვენი არტილერიის პირადი შემადგენლობა სავსებით მომზადებულია და მან კარგად იცის თავისი საქმე. კარგ არტილერისტად, განსაკუთრებით საარტილერიო მეთაურად ყოფნა ყოველმხრივ განათლებულ ადამიანად ყოფნას ნიშნავს.

შეიძლება ითქვას, იარაღის არცერთი სახე არ მოითხოვს მეთაურისა და მებრძოლისაგან ისეთ გონებრივ დისციპლინას, ნებისყოფასა და ცოდნას, როგორც არტილერია. წითელი არტილერიის მუშურ-გლეხური მეთაურები და მებრძოლები დაუღალავად მუშაობენ თავიანთი სრულყოფისათვის და ცუდ შედეგებს როდი აღწევენ. ჩვენი არტილერია იზრდება, სრულყოფილი ხდება და მის წინაშე მდგომი დიდი, საბრძოლო ამოცანების სიმაღლეზე დგას.

ცხენოსანი ჯარი

ცხენოსანი ჯარი მსოფლიოს ყველა არმიაში კრიზისს განიცდის, უფრო სწორედ რომ ვთქვათ, უკვე განიცადა კრიზისი და ბევრ არმიაში იგი თითქმის არარაობად იქცა. მსოფლიო, პოზიციური ომის გამოცდილებამ და განსაკუთრებით ავიაციისა და ტანკების ომის—შემდგომმა განვითარებამ და თანამედროვე ბრძოლის ფრონტების საართილერიო და სატყვიამფრქვევო ცეცხლით ჭარბად აღჭურვამ — ყოველივე ამან, ერთად აღებულმა, ბევრი კაპიტალისტური ქვეყნის გენერალური შტაბები მიიყვანა იმ რწმენამდე, რომ ცხენოსანი ჯარი მომავალ ომში თავის ადგილს ვეღარ ჰპოვებს.

ჩვენ სხვა თვალსაზრისს ვადგიეართ. ცხადია, პირობები ცხენოსანი ჯარის მოქმედებისათვის მომავალ ომებში მკვეთრად განსხვავდება იმისაგან, რაც წინათ იყო, და წინანდელი ამაყი სახელწოდება ბრძოლის ველის ბატონისა ამჟამად მას სავსებით ვეღარ შეეფერება. ყოველივე ეს უდავოა, განსაკუთრებით დასავლეთის ქვეყნებისათვის. მაგრამ ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ ჩვენი სახელოვანი ცხენოსანი ჯარი კიდევ არაერთხელ მოაგონებს ყველას თავს, როგორც მძლავრი და ძლევამოსილი წითელი კავალერია. ჩვენი ცხენოსანი ჯარი სავსებით რეორგანიზებულია თანამედროვე პირობების შესაბამისად. იგი უმწეო როდია ავიაციისა და ტანკების წინააღმდეგ და აგებულია ისე, რომ სხვა სახის ჯარებთან ურთიერთმოქმედებითაც და დამოუკიდებლადაც შეუძლიან გადასწყვიტოს სერიოზული საბრძოლო ამოცანები. ჩვენი საზღვრები, ამხანაგებო, თვალუწვდენია, და მტრები საბჭოთა სახელმწიფოს ცოტა როდი ჰყავს. ამიტომ წითელ ცხენოსან ჯარს, მის სახელოვან მებრძოლებსა და მეთაურებს საკმარისი ადგილი ექნებათ, სადაც შეეძლებათ გამოიჩინონ თავიანთი ძალონე და საქმით დაამტკიცონ, რომ წითელი კავალერია წინანდებურად წარმოადგენს ძლევამოსილ და გამანადგურებელ შეიარაღებულ ძალას, რომ მას შეუძლიან გადასჭრას და გადასჭრის კიდევაც დიდ ამოცანებს ყველა საბრძოლო ფრონტზე. **(ტაში).**

მექანიზებული ჯარები და სატანკო ნაწილები

მოტომექანიზებულ და სატანკო ნაწილებს, ჩვენ ვაშენებთ იმპერიალისტური ომის გამოცდილების მიხედვით და ესპანეთისა და ჩინეთის ომების გამოცდილების გათვალისწინებით. ჩვენ ვითვალისწინებთ აგრეთვე ჩვენი საზღვრების თავისებურებასაც და განსაკუთრებულ პირობებსაც, მხედველობაში ვიღებთ აგრეთვე იმ ცვლილებებსაც, რომლებიც ხდება სხვა სახის ჯარების ორგანიზაციაში.

ახლანდელი მომენტისათვის ჩვენ გვყავს როგორც რაოდენობრივად, ისე ხარისხობრივად საკმაოდ რიგიანი მოტომექანიზებული და სატანკო ჯარები.

ამ ჯარების პირადი შემადგენლობა თავისი ტექნიკის ცოდნის მხრივ და ამტანობის მხრივ, ყველა ვარჯიშობისა და მანევრების დროს უცვლელად გვიჩვენებს, რომ ეს ჯარები ღირსი არიან იმ მძლავრი იარაღისა, რომელიც მათ მინდობილი აქვთ. სახელოვანი ტანკისტები ჩინებულად, ხშირად პირდაპირ დიდი ხელოვანებით არიან დაუფლებულნი თავიანთ ტანკებს. მათ იციან თავისი საქმე და უყვართ იგი. სატანკო ჯარები დიდ და სერიოზულ როლს შეასრულებენ ომში, როგორც ამას ადგილი აქვს უკვე ამჟამად ესპანეთსა და ჩინეთში.

შემიძლიან დაგარწმუნოთ, ამხანაგებო, რომ მუშურ - გლეხური წითელი არმიის სატანკო ჯარები, მუდამ სავსებით მზად არიან გამოვიდნენ თავიანთი საზღვრების დასაცავად, ეკვეთონენ მტრის შეიარაღებულ ძალებს, რომლებიც თავს დაესხმიან ჩვენს სამშობლოს. **(ტაში).**

ქიმიური ნაწილები

მათ მოგერიებითი მნიშვნელობა აქვთ. როგორც ცნობილია, 1925 წელს ჩვენ ჟენევაში ხელი მოვაწერეთ ოქმს, რომელიც კრძალავს ომში ქიმიური და ბაქტერიოლოგიური იარაღის გამოყენებას. საბჭოთა სახელმწიფო განუხრელად ასრულებს ნაკისრ საერთაშორისო ვალდებულებებს. სამწუხაროდ, სულ სხვანაირად უყურებს ასეთ აქტებს ზოგიერთი სხვა სახელმწიფო და მთავრობა. განსაკუთრებით საშიშია ფაშისტურ სახელმწიფოთა შეხედულება ამ საგანზე. აი ამიტომ ჩვენც გვიხდება ჯარების ქიმიური სწავლების პროგრამა შევავსოთ ისეთი განყოფილებებით, რომლებიც სცილდებიან იმ ფარგლებს, რაც საჭიროა იმისათვის, რომ ნაწილებს შეეასწავლოთ მხოლოდ თავდაცვა ქიმიური თავდასხმისაგან. ჩვენ არ გვინდა, უფლება არა გვაქვს, რომ მოუმზადებლებს მოგვისროს მტერმა.

ქიმიური ნაწილები მხარდამხარ მიჰყვებიან ჯარის სხვა სახეებს, ბევრს მუშაობენ და ცუდადაც არ მუშაობენ და, თუ როდისმე აგრესიულ მტერს აზრად მოუვა ქიმიური საშუალებებით ჩვენი ჯარის მოსხურება, საპასუხოდ ის იმავე საშინელ ქიმიას იწვნევს საკუთარ თავზე **(მქუხარე ტაში).**

სამხედრო-საჰაერო ძალები

პარტია, მთავრობა და განსაკუთრებით პირადად ამხანაგი სტალინი ყოველთვის დიდ ყურადღებას აქცევდნენ და უცვლელად აქცევენ დღესაც სამხედრო - საჰაერო ძალების განვითარებას. როგორც ცნობილია, საავიაციო ნაწილებს მომავალ ომებში სერიოზული, მრავალმხრივი და მასთან ერთად დიდი დამოუკიდებელი როლი ეთმობათ. ამ ნაწილებს დაევალება არა მარტო სხვა სახის ჯარებთან ურთიერთობით კომბინირებული დაკვრის ამოცანები, არამედ მათ მოუხდებათ დამოუკიდებელი სტრატეგიული ამოცანების გადაჭრაც. უკვე ამჟამად ფრანკო ესპანეთში, იაპონელები ჩინეთში იყენებენ თავის საავიაციო ძალებს არა მარტო როგორც დამხმარე საშუალებას, არამედ დიდი ოპერატიული ამოცანების გადაჭრასაც კი ცდილობენ.

თანამედროვე ავიაცია მისი მოქმედების დიდი რადიუსის გამო ისეთ საშუალებად ხდება, რომლის დახმარებით ყოველ აგრესორს შეუძლიან განახორციელოს თავდასხმა სხვა სახელმწიფოზე მაშინ, როცა ეს მას მოესურვება, თუნდაც მასთან საერთო საზღვრები არა ჰქონდეს.

საბჭოთა კავშირს მრავალ კაპიტალისტურ ქვეყნებთან აქვს საერთო საზღვრები. ჩვენ მუდამ ჟამს და როგორც საჭიროა ისე უნდა ვიყოთ მზად. ჩვენ ვალდებული ვართ ყურადღებით დავაკვირდეთ და ვუთვალთვალოთ საზღვარგარეთ ავიაციის განვითარების საქმეს. ბურჟუაზიულ ქვეყნებს შორის შეიარაღების დოღში ყველაზე უფრო გააფთრებული დოღი სწარმოებს ავიაციის მშენებლობის დარგში. ბურჟუაზიული ქვეყნები, განსაკუთრებით ფაშისტური, არ ზოგავენ არც საშუალებებს, არც ღონეს, რათა შეუჩერებლივ გაზარდონ თავიანთი უიმისოდაც უკვე უზარმაზარი საავიაციო ძალები, რათა ერთმანეთზე ძლიერები იყვნენ. თავისთავად ცხადია, ამხანაგებო, ჩვენ არავითარ შეჯიბრებაში და დოღში არ ვმონაწილეობთ, მიუხედავად ამისა, ჩვენ საზღვრებს იქით მომხდარი ამბების მიმართ ბრმებად და ყრუებად არ ვრჩებით. ჩვენ ყველაფერს ვაკეთებთ იმისათვის, რომ საბჭოთა კავშირის სამხედრო-საჰაერო ფლოტი იმ სიმაღლეზე იდგეს, რომელ სიმაღლეზეც ის ვალდებულია იდგეს. მე უნდა ვთქვა, რომ საჰაერო ძალები არ ჩამორჩებიან სხვა ჯარების უფრო ძველ სახეებს, ზოგიერთ რამეში კი წინ უსწრებენ მათ. ეს საქმეც ამხანაგ **სტალინის** პირადი და განუხრელი ხელმძღვანელობის ქვეშ იქმოფება. **(ტაში).**

ჩვენი შესანიშნავი მფრინავები საბჭოთა ხალხის სიამაყენი არიან, საბჭოთა თვითმფრინავებზე არაერთხელ გამოიჩინეს მათ თავი, როგორც ნამდვილმა გმირებმა.

ჩვენი მფრინავები სავსებით და ნამდვილად არიან დაუფლებულნი საავიაციო საქმის ტექნიკას; მათ იციან და უყვართ ის, როგორც უნდა იცოდეს და უყვარდეს თავის საქმე ყოველ პატიოსან პარტიულს და უპარტიო ბოლშევიკს, მუშათა და გლეხთა წითელი არმიის ყოველ პატიოსან მებრძოლს.

საბჭოთა მფრინავები, სულით ძლიერნი, შეურყეველი სტალინური ნებისყოფით, საქმით ამტკიცებენ, თუ რა შეუძლიანთ მათ. საბჭოთა კავშირის გმირი მფრინავები ცნობილ გმირებად ხდებიან ჩვენი სამშობლოს საზღვრებს გარეთაც. ისინი მიუვალი საჰაერო სიერცეების მძლეველები არიან, ისინი გამოხატავენ საბჭოთა ხალხის სულიერ ძალას, სიმშვიდეს, უდრეკ ნებისყოფას და აგრეთვე წითელი არმიისა და სამხედრო - საზღვაო ფლოტის საბრძოლო ძლიერებას. **(ხანგრძლივი ტაში).**

ჯარის დანარჩენი სახეები

მუშურ - გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო - საზღვაო ფლოტის შემადგენლობაში, ჯარის ძირითად სახეებთან ერთად, არიან დამხმარე დანიშნულების ჯარები, — კავშირგაბმულობის ჯარები, საინჟინერო, სარკინიგზო, საჰაერო თავდაცვისა და სხვები. მათზე ცოტას ლაპარაკობენ, ისინი მოკრძალებული არიან, მაგრამ არა ნაკლებ საჭირო და, რაც მთავარია, არა ნაკლებ კარგი ნაწილებია, ვიდრე სხვა რომელიმე ჯარი. ადამიანები აქაც, როგორც წესი, ჩინებულები არიან, ბევრს მუშაობენ და იციან თავისი საქმე.

საზღვაო ფლოტი

კაპიტალისტური ქვეყნები, თავის სახმელეთო და საჰაერო ძალების გაძლიერებასთან ერთად, დაჩქარებით და გაძლიერებით განაგრძობენ შეიარაღებას ზღვაზე.

ჩვენს ქვეყანას ათეული ათასი კილომეტრის მანძილზე გარს არტყია ზღვები და ოკეანები. საბჭოთა ნაპირების დაცვა ადვილი საქმე როდია. პარტია და მთავრობა სწორედ ამიტომ აქცევენ განსაკუთრებით სერიოზულ ყურადღებას ჩვენს სამხედრო - საზღვაო ფლოტს და სანაპირო დაცვას.

ამჟამად სამხედრო - საზღვაო ფლოტი სერიოზული მნიშვნელობის სიდიდეს წარმოადგენს. იგი უკვე იმდენად ძლიერია, რომ ძალა შესწევს საიმედოდ დაიცვას ყველა ჩვენი ახლო და შორეული საზღვაო საზღვარი. პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის ნება-სურვილით, ამხანაგ **სტალინის** უშუალო მეთვალყურეობითა და კონტროლით, მიღებულია ზომები, რათა ჩვენი სამხედრო - საზღვაო ფლოტი უახლოეს წლებში გაიზარდოს, მიაღწიოს დონეს იმ ამოცანებისას, რომლებიც დგანან ჩვენი ქვეყნის წინაშე მისი საზღვაო საზღვრების დაცვის საქმეში.

საზღვაო ფლოტის შემდგომი განვითარების მიზნით პარტიამ და მთავრობამ აუცილებლად მიიჩნიეს სამხედრო - საზღვაო ძალების გაერთიანება სამხედრო-საზღვაო ფლოტის დამოუკიდებელ საერთოსაკავშირო სახალხო კომისარიატად.

სამხედრო - საზღვაო ფლოტი, მისი შესანიშნავი კადრები — წითელფლოტელები, მეთაურები და პოლიტმუშაკები მუდამ წარმოადგენდნენ საბჭოთა კავშირის შეიარაღებული ძალების საუკეთესო მებრძოლ ნაწილს. ახლა კი, როცა სამხედრო - საზღვაო ფლოტი დამოუკიდებელ სახალხო კომისარიატად გახდა, მისმა ჩინებულმა ადამიანებმა გააკეთეს ყოველივე, და, მაშასადამე, ისიც, რაც საჭიროა იმისათვის, რომ მოკლე ვადებში დიდ შედეგებს მიაღწიონ მძლავრი წიოელი სახედრო - საზღვაო ფლოტის მშენებლობაში. **(ტაში).**

ჩვენ ძალიან კარგად ვიცნობთ საზღვაო ძალების პირად შემადგენლობას, ვიცნობთ მის შეუპოვრობას, საბრძოლო გამოწრთობას, თავდადებულ ერთგულებას სოციალიზმის საქმისადმი, ლენინ-სტალინის პარტიის საქმისადმი და დარწმუნებული ვართ, რომ სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სახალხო კომისარიატი, პეტრე ალექსანდრეს-ძე სმირნოვის მეთაურობით, წარმატებით გადასჭრის მის წინაშე მდგარ ყველა ამოცანას. **(ტაში).**

ამხანაგებო! მთელმა ჩვენმა სოციალისტურმა ინდუსტრიამ და პირველ რიგში თავდაცვის მრეწველობის სახალხო კომისარიატმა გიგანტური მუშაობა შეასრულეს და განაგრძობენ ამ მუშაობას თავისი წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის აღჭურვისა და შეიარაღებისათვის.

ორი სტალინური ხუთწლედის გამარჯვებათა საფუძველზე ჩატარებულია ჩვენი შეიარაღებული ძალების ძირფესვიანი ტექნიკური რეკონსტრუქცია. სოციალისტურმა ფაბრიკებმა და ქარხნებმა წითელ არმიას და სამხედრო - საზღვაო ფლოტს მისცეს და აძლევენ ყველა სახელწოდებისა და დანიშნულების თანამედროვე სამხედრო ტექნიკას.

დღეს, თავისი იუბილეს დღეს, წითელი არმია და სამხედრო-საზღვაო ფლოტი თავის წითელარმიულ მადლობას უხდიან ყველა სტახანოველ მუშას, ინჟინერებს, ტექნიკოსებსა და ხელმძღვანელებს, განსაკუთრებით სამხედრო მრეწველობისას, რომელთაც ამდენი ბრწყინვალე შრომა გასწიეს საბჭოთა კავშირის შეიარაღებული ძალების საბრძოლო ძლიერების შესაქმნელად. **(ტაში).** წითელი არმია და სამხედრო - საზღვაო ფლოტი სიტყვას იძლევიან მარჯვედ იხმარონ მთელი მათ მიერ მიღებული იარაღი და, თუ მტერი აიძულებს, გამოიყენონ ეს იარაღი საქმეში—თავს დაატეხონ მას მთელი გამანადგურებელი ძალა ამ იარაღისა. **(ტაში).**

წითელარმიელები, წითელფლოტელები, მეთაურები და უფროსები

ამხანაგებო!

წითელი არმიისა და წითელი ფლოტის ძალასა და საბრძოლო ძლიერებას შეადგენენ არა მარტო და არც იმდენად შეიარაღება და სპეციალური ტექნიკა, რამდენადაც საბჭოთა ადამიანები, არმიის კადრები—მეთაურთა, უფროსთა და პოლიტიკური შემადგენლობა და რიგითი მეომრები.

„კადრები სწყვეტენ ყველაფერს“—ამბობს ამხანაგი სტალინი. და თუ ეს ურყევი ჭეშმარიტებაა საერთოდ, მაშინ ჩვენი ქვეყნის შეიარაღებული ძალების მიმართ ეს ჭეშმარიტება მრავლდება იმ როლისა და მნიშვნელობის სპეციფიკაზე, რაც ადამიანებს, კადრებს ეკუთვნით ომში.

რას წარმოადგენენ ჩვენი შეიარაღებული ძალების კადრები ამჟამად? ვფიქრობ, საჭირო არ არის იმის მტკიცება, რომ წითელი არმიისა და სამხედრო - საზღვაო ფლოტის მეომრები, მეთაურები და პოლიტმუშაკები არიან თავისი ხალხის საუკეთესო შვილები, ადამიანები, რომელნიც მთელი სულით და გულით, მთელი სიცოცხლით ერთგულნი არიან თავისი დიადი სამშობლოსი, ადამიანები, რომლებიც დაძაბულად და წარმატებით მუშაობენ თავისთავზე, რათა მთლიანად დაეუფლონ მათთვის დაკისრებულ საქმეს და ჭეშმარიტი მებრძოლები იყვნენ სოციალიზმის დიადი საქმისათვის, მუდამ და ჯეროვნად მზად იყვნენ დაიცვან თავიანთი სამშობლო.

შეიარაღებული ძალების მშენებლობის ერთერთი ძირითადი სიძნელე პირველ წლებში იყო სამხედრო მხრივ მომზადებულ მეთაურთა და უფროსთა საკუთარი კადრების შექმნა.

მეთაურთა თანამდებობანი სამოქალაქო ომის წლებში ეჭირათ ძველი **არმიის ჯარისკაცებს,** უნტეროფიცრებს, ძველი არმიის ოფიცრებს, ხშირად კი პირდაპირ მოწინავე მუშებსა და გლეხებს, თუმცა მათ არავითარი სამხედრო მომზადება არა ჰქონდათ. მაგრამ მას აქეთ ბევრმა წყალმა ჩაიარა, და მეფის ყოფილი ჯარისკაცები, უნტერები, ოდესღაც უბრალო მუშები და გლეხები განათლებულ, სამხედრო საქმის მცოდნე წითელ მეთაურებად და უფროსებად გადაიქცნენ.

მუშურ - გლეხურ წითელ არმიას და სამხედრო - საზღვაო ფლოტს ამჟამად თორმეტი სპეციალური უმაღლესი სასწავლებელი აქვს, რომელნიც ყოველწლობით უშვებენ არაერთ და ორ ათას მეთაურს, ინჟინერს, ექიმს და სამხედრო საქმის სხვა სპეციალისტებს.

სამხედრო სასწავლებლები უკანასკნელი 10 წლის განმავლობაში არმიასა და ფლოტს ყოველწლობით აძლევენ ათეული ათასობით მეთაურებსა და ტექნიკოსებს.

ერთერთ ყველაზე არსებითს მიღწევად მეთაურთა კადრების ჩამოყალიბების საქმეში ჩვენ მიგვაჩნია მტკიცე, მცოდნე, პოლიტიკურად მომზადებულ უმცროს მეთაურთა საჭირო კადრის შექმნა. ჩვენი უმცროსი მეთაური ეს არა მარტო უახლესი მზრუნველი უფროსია წითელარმიელისათვის. ეს არის მისი მუდმივი ამხანაგი, მასწავლებელი და მეგობარი საბრძოლო სწავლებასა და მუშაობაში. უმცროსი მეთაური ომში განსაკუთრებით დიდ და უაღრესად მნიშვნელოვან როლს შეასრულებს. ჩვენ ყოველნაირად ვზრდით და ვაუმჯობესებთ ამ კადრებს. მათ შორის მრავალი ასეული და ათასეული საჭირო მომზადებას ღებულობს და ლეიტენანტი ხდება.

წითელი არმიისა და ფლოტის მეომარი მუდამ იყო, ხოლო უკანასკნელ წლებში გახდა თავისი საქმის განსაკუთრებით მცოდნე მხედარი, რევოლუციის დისციპლინირებული ჯარისკაცი, თავისი სამშობლოს და სოციალიზმის საქმის ერთგული. არა მგონია გაზვიადებული იყოს და პირდაპირ ვიტყვი—იმაზე უკეთეს ადამიანებს ვიდრე ჩვენი წითელარმიელები და წითელფლოტელები არიან, ძნელად წარმოიდგენ.

ყველა ხარისხისა და რანგის ჩვენი მეთაური, წითელარმიელი და წითელფლოტელი — ეს კლასობრივი ძმები არიან. მათი ინტერესები ერთია, ისინი ემსახურებიან სოციალიზმის ერთ დიად საქმეს, ერთნაირად იბრძვიან თავისი ხალხისათვის, თავისი დიდი საბჭოთა სამშობლოსათვის. ისინი წარმოადგენენ ერთს შემჭიდროებულ ძმურ ოჯახს.

წითელი არმიის ადამიანები — ეს ჩვენი ქვეყნის მოწინავე ადამიანები არიან.

ბურჟუაზიული არმიის ჯარისკაცი ამოშლილია მშრომელთა კოლექტივის ცხოვრებიდან. ბურჟუაზიული კანონები მიმართულია იქითკენ, რომ დაიცვას არმია გარეშე ზეგავლენისაგან. არმია პოლიტიკის გარეშე უნდა იყოსო — ამბობს ბურჟუაზიის ცრუ დევიზი.

პოლიტიკის გარეშე იმყოფება მხოლოდ ჯარისკაცთა მასა, იგი მოკლებულია სამოქალაქო უფლებებსაც და ყოველგვარ გავლენასაც სახელმწიფო ცხოვრებაზე, მაგრამ სამაგიეროდ იგი მორჩილი იარაღია მმართველი ბურჟუაზიისა და მისი ერთგული უფროსების ხელში.

ჩვენი არმია და ფლოტი თავისი ქვეყნის სრული სიცოცხლით ცხოვრობენ. საბჭოთა პირველ პარლამენტში—სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში—არის წითელი არმიისა და წითელი ფლოტის 86 დეპუტატი. მშრომელთა დანარჩენ წარმომადგენლებთან ერთად ესინი მოწოდებული არიან გადასჭრან საბჭოთა სახელმწიფოს ბედ-იღბალი, მართონ მრავალმილიონიანი საბჭოთა ქვეყანა.

მეომრები და მეთაურები, იმყოფებიან რა წითელ არმიასა და ფლოტში, რჩებიან მებრძოლებად და თავისი ცხოვრების მშენებლებად. უფრო მეტიც, წითელარმიაში ადამიანები ანვითარებენ და განამტკიცებენ იმ თვისებებს, რომლებიც ახალ სოციალისტურ ადამიანს ახასიათებენ. ახალგაზრდა მუშა, გლეხი თუ მოსამსახურე სამხედრო სამსახურის წლებში ისე იცვლება, რომ მას ვეღარ იცნობ. წითელი არმიისა და ფლოტის რიგებიდან მისი წასვლის მომენტისათვის იგი უკვე პოლიტიკურად მომწიფებული ადამიანი ხდება, რომელსაც აქვს ცოდნის საჭირო მარაგი, კულტურული ჰორიზონტი და ერთგულია კომუნიზმის საქმისა, თავისი სოციალისტური სამშობლოს საქმისა. იგი მიდის არმიის თადარიგში, როგორც დისციპლინირებული მშრომელი, თავისი სოციალისტური სამშობლოს და თავისი ადამიანური ბედნიერების მშენებელი.

წითელი არმია და წითელი ფლოტი სოციალისტური კულტურისა და სოციალისტური განათლების სკოლას წარმოადგენენ.

მათ განკარგულებაშია უაღრესად მრავალფეროვან კულტურულ - განმანათლებლო დაწესებულებათა უდიდესი ქსელი, რომლებიც უზრუნველჰყოფენ მეომრისა და მეთაურის განუწყვეტელი განვითარების შესაძლებლობას. წითელი არმიისა და ფლოტის სახლები, კლუბები და ბიბლიოთეკები — ეს არსებითად წითელარმიელთა და წითელფლოტელთა ერთგვარი უნივერსიტეტებია, სადაც გაშლილია ყოველგვარი სწავლება — სამხედრო, პოლიტიკური და საერთო-განმანათლებლო.

ჩვენ მადლობით აღვნიშნავთ ამ საქმეში წითელი არმიისა და ფლოტისადმი დიდ და ძვირფას დახმარებას, რომელსაც მუშურ - გლეხურ წითელ არმიასა და ფლოტს უწევენ მისი შეფები — მეცნიერებისა და ხელოვნების ადამიანები — თავისი ლექციებით, მოხსენებებით და საბჭოთა ხელოვნების საუკეთესო ნიმუშების ჩვენებით. **(ტაში).**

მეომრებმა, მუშურ - გლეხური წითელი არმიის და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის მთელმა პირადმა შემადგენლობამ იციან, რომ იმპერიალისტებთან, ფაშისტებთან თავისი სამშობლოსათვის, სოციალიზმისათვის მომავალ ბრძოლებში სწრაფი გამარჯვების მოსაპოვებლად ჩვენი ქვეყნისა და არმიის ტექნიკური ძლიერების უნარიანად და ყოველმხრივ გამოყენება მათ შეუძლიანთ მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ კულტურულნი და პოლიტიკურად შეგნებულნი იქნებიან.

წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის ადამიანები — ჩვენი სამშობლოს მედგარი და საიმედო დამცველები არიან. ისინი შეუპოვრად მუშაობენ თავისი ქვეყნის შეიარაღებულ ძალთა ბრძოლისუნარიანობისა და ძლიერების განმტკიცებისათვის. მათ შორის არა ერთი ათასი აღუნიშნავს საბჭოთა მთავრობას სახელმწიფოს უმაღლესი ჯილდოებით.

წითელი არმიის რიგებში საბჭოთა კავშირის 55 გმირია. **(ტაში).** ხოლო ჩვენს გმირ ხალხში გმირად ყოფნა—ეს ყველაზე მოწინავეთა ხვედრია საბჭოთა კავშირის მრავალ ათას საუკეთესო ადამიანთა შორის.

წითელი არმიისა და ფლოტის მებრძოლთა და მეთაურთა გმირობის, გამბედაობის, სიმამაცისა და ვაჟკაცობის წყაროს წარმოადგენს მათი ერთგულება ჩვენი კომუნისტური პარტიის საქმისადმი, მათი უსაზღვრო სიყვარული თავისი სამშობლოსადმი, თავისი ხალხისა და დიდი სტალინისადმი.

სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების კადრები ძლიერი არიან თავიანთი ბოლშევიკური იდეურობითა და სოციალისტური შეგნებით. ამ სოციალისტური შეგნებითა და რევოლუციური ამოცანების გაგებით აიარაღებს წითელ არმიას ჩვენი ბოლშევიკური პარტია და მისი საარმიო ორგანიზაცია.

ვ. ი. ლენინი და ამხანაგი სტალინი არაერთხელ მიგვითითებდნენ, რომ წითელი არმიის გამარჯვებანი სამოქალაქო ომის ფრონტებზე შესაძლებელი იყო არმიის კომუნისტების თავგანწირულების მეოხებით და იმ მუშაობით მასების სოციალისტური განათლებისა და ორგანიზაციისათვის, რომელსაც პარტიული ორგანიზაციები, პოლიტორგანოები და სამხედრო კომისრები ეწეოდნენ წითელარმიელებსა და მეთაურთა შორის.

ჩვენი საარმიო პარტიული ორგანიზაცია ამჟამად წარმოადგენს ჩვენი პარტიის მრავალრიცხოვან, მტკიცედ შეკავშირებულ და ლენინ-სტალინის საქმისადმი ერთგულ მებრძოლ რაზმს. იგი წარმოადგენს პოლიტიკურ - მორალურ ღერძს, რომელიც რაზმავს შეიარაღებული ძალების ცხოვრებას, მთელ მათს საქმიანობას.

საარმიო პარტორგანიზაციის უახლოეს თანაშემწეს მის დიდ და მრავალმხრივს მუშაობაში წარმოადგენს ლენინური კომკავშირი, რომელიც არმიაში ნახევარ მილიონამდე კაცს ითვლის. **(ტაში).** წითელი არმიის, სამხედრო - საზღვაო ფლოტის კომკავშირელები — ეს მშრომელთა სახელმწიფოს თავდაცვის საუცხოო, ოქროს ფონდია. ისინი მხარდამხარ მიჰყვებიან პარტიულებს, გვიჩვენებენ შეუპოვრობის საუცხოო ნიმუშებს დასახული მიზნების მიღწევაში, ყველა და ყოველგვარი სიძნელის გადალახვაში, მათთვის დაკისრებული საქმის მტკიცედ ათვისებაში, ბოლშევიკური პარტიისა და თავისი სოციალისტური სამშობლოსადმი თავგანწირულ ერთგულებაში.

სრულიად-საკავშირო ლენინური კომკავშირი, რომელიც სამხედრო - საზღვაო ფლოტსა და საჰაერო ძალებს შეფობს, უწევს მათ დიდ და ყოველმხრივ დახმარებას თავიანთი ამოცანების შესრულების საქმეში.

ოლქების, ფლოტების სამხედრო საბჭოები, პოლიტორგანოები და სამხედრო კომისრები არმიისა და ფლოტის ნაწილებსა და დაწესებულებებში დიდ და დაძაბულ მუშაობას ეწევიან მებრძოლთა და მეთაურთა პოლიტიკური მომსახურებისათვის, შეიარაღებული ძალების პარტიული და საზოგადოებრივი ცხოვრების ხელმძღვანელობისათვის. მათი ამოცანები და როლი უდიდესია ახლა, მშვიდობიანი დროის პირობებში, ეს ამოცანები და როლი კი

ლენინურ-სტალინური ნაციონალური პოლიტიკის ბრწყინვალე გამარჯვება

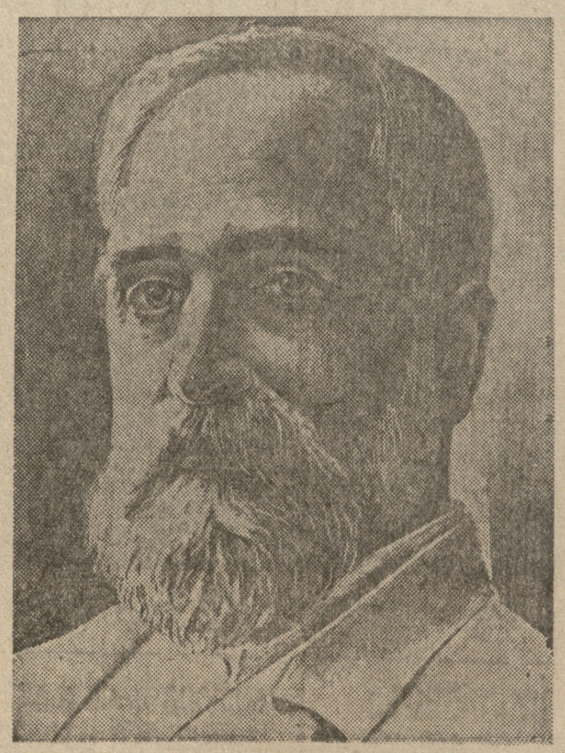

საქ. სსრ ცაკის თავმჯდომარე—ამხ. შ. მახარაძე

საქ. სსრ სახკომსაბჭოს თავმჯდომარე—ამხ. ს. ბაქრაძე

ბრძოლაში გამარჯვებულნი

ბევრი კომუნარი დაეცა მაშინ ბრძოლის ველზე, მაგრამ 1918 წელს დუშეთში დანთებული რევოლუციური ბრძოლის ცეცხლი არ ჩამქრალა.

სიმართლემ გაიმარჯვა.

და ამ გამარჯვების 17 წლისთავს ზეიმობენ დღეს სტალინური კონსტიტუციით გამთბარი ჩვენი ბედნიერი სამშობლოს ბედნიერი ადამიანები.

დიდი აღფრთოვანებით, სიხარულით და გამარჯვებებით ხვდებიან ამ შესანიშნავ თარიღს დუშელებიც.

მენშევიკებისაგან განადგურებული დუშეთის სოფლები საკოლმეურნეო შრომის შედეგად აყვავდნენ და გაიფურჩქნენ.

რამდენიმე ათეული ათასი ჰექტარი მიწა, რომლებიც წინათ მემამულეებს მუხრანსკებს, ერისთავებს, გურამიშვილებს, წინამძღვრიშვილებსა და სხვებს ეკუთვნოდათ, კოლმეურნეობებს გადაეცათ უფასოდ, სამუდამო სარგებლობაში.

ოთხმოცდაათიათასა სულამდე ცხვარი და თხა და რამდენიმე ათასი სული ძროხა, ცხენი და ხარი ჰყავთ ამჟამად დუშელ კოლმეურნეებს. კოლმეურნეთა ცხვარი და ძროხა ახლა გაცილებით მეტსა და უკეთესი ხარისხის მატყლს, ყველს, ერბოსა და კარაქს იძლევა, ვიდრე წინათ, იმიტომ რომ საკოლმეურნეო წყობა საამისოდ ყველა საშუალებას შეიცავს.

მთელი სოფელი ზემო-მლეთში წინათ მიწურ სახლებში ცხოვრობდა. მშიერ ხალხს ტანთ არ ეცვა და ფეხთ. ახლა კი აქ ცხოვრება დუღს და გადმოდის.

ყოფილმა მოჯამაგირემ ვასო ნაზღაიძემ და მისმა მეზობლებმა საუკეთესო სახლები აიშენეს და ოჯახები კულტურულად მორთეს.

პავლე ნაზღაიძეს შარშან 652 შრომადღეზე კოლმეურნეობიდან ერგო ფულად 5.000 მანეთამდე, 286 კილოგრამი ყველი, 206 კილოგრამი მატყლი, ათას კილოგრამამდე ხორცი, ერბო და ორ ტონამდე თივა. პირად სარგებლობაში პავლეს 48 ცხვარი, 2 ძროხა და 1 ცხენი ჰყავს და ბოსტანიც უთესია, რაც მას დამატებით შემოსავალს აძლევს.

ასევე შეძლებულად ცხოვრობენ კოლმეურნეები ქიმბარიანსა და ჩოხშიც, ხევშა-ჭიკაანსა, ოძისსა და სოდევეშიც. და არა მარტო დუშეთის რაიონში, არამედ საქართველოს ყველა კუთხეში, ყველა რაიონში.

9.000-მდე ახალგაზრდა სწავლობს ახლა დუშეთის რაიონის სკოლებში, ანუ თორმეტჯერ იმაზე მეტი, ვიდრე მენშევიკების ბატონობის დროს. მჭადიჯვრელ, ჭოპორტელ, ფასანაურელ და დუშელ ახალგაზრდობას ახლა საშუალება აქვს საშუალო განათლება თავიანთ სოფლებში მიიღონ.

სწავლა-განათლება ფართოდ შეიჭრა ფშავ-ხევსურეთშიც. 685 ახალგაზრდა ფშავი და ხევსური სწავლობს ამჟამად დაწყებითსა და არასრულ საშუალო სასწავლებლებში.

ბარისახოში ხევსური ბავშვებისათვის სპეციალური სკოლა-ინტერნატია გახსნილი, სადაც 119 ბავშვი სწავლობს.

საქართველოს ეს მშვენიერი კუთხე მენშევიკი სატრაპების ბატონობის დროს ნახევრად - ველურ მდგომარეობაში იმყოფებოდა.

სულ სხვაგვარად გამოიყურება ახლა განახლებული ხევსურეთი.

ხევსურთა შორის ისპობა წერაკითხვის უცოდინარობა და მცირეწოვნება.

დუშეთიდან ბარისახომდე 70 კილომეტრის მანძილზე საავტომობილო გზა გაიყვანეს და ამით ბოლშევიკებმა საუკუნეობით მივარდნილი კუთხე ბარს დაუკავშირეს.

წინათ ჭრაქიც სანატრელი იყო ხევსურებისათვის, ახლა კი ბარისახოელ ბაღათურა, გიგუა და იმედა ჭინჭარაულების სახლები ილიჩის ელნათურებით არის გაჩირაღდნებული.

ხევსურეთს ახლა ჰყავს საკუთარი ინტელიგენცია.

ხევსური ექიმი ერასტი ბალიაური ბარისახოს საავადმყოფოს გამგეა. ალექსი ოჩიაური, რომელმაც ოთხი წლის წინათ მუშფაკი დაამთავრა, ახლა მასწავლებლადაა სოფელ შუაფხოში. შატილელი ღვთისო გოგოჭური წითელი არმიის ლეიტენანტია.

დედიკა ოჩიაური, ლიზა და ლადო ბალიაურები და მრავალი კიდევ სხვა უმაღლეს სასწავლებლებში სწავლობენ.

ასე იქედებიან ადამიანები სტალინურ ეპოქაში. საკოლმეურნეო ცხოვრება შეძლებული და საამური გახდა.

და დღეს, საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 17 წლისთავზე, დუშელ კოლმეურნეთა უსაზღვრო სიყვარულისა და ერთგულების გრძნობა საქართველოსა და დიდი საბჭოთის ყველა მშრომელებთან ერთად კვლავ მიმართულია იმისადმი, ვინც მათ ეს ბედნიერი ცხოვრება მიანიჭა — ხალხთა საყვარელი ბელადის დიდი სტალინისადმი.

და ყველგან ერთხმად გაისმის — მადლობა დიდ სტალინს ბედნიერი და საამური ცხოვრებისათვის.

ტ. აცანელი

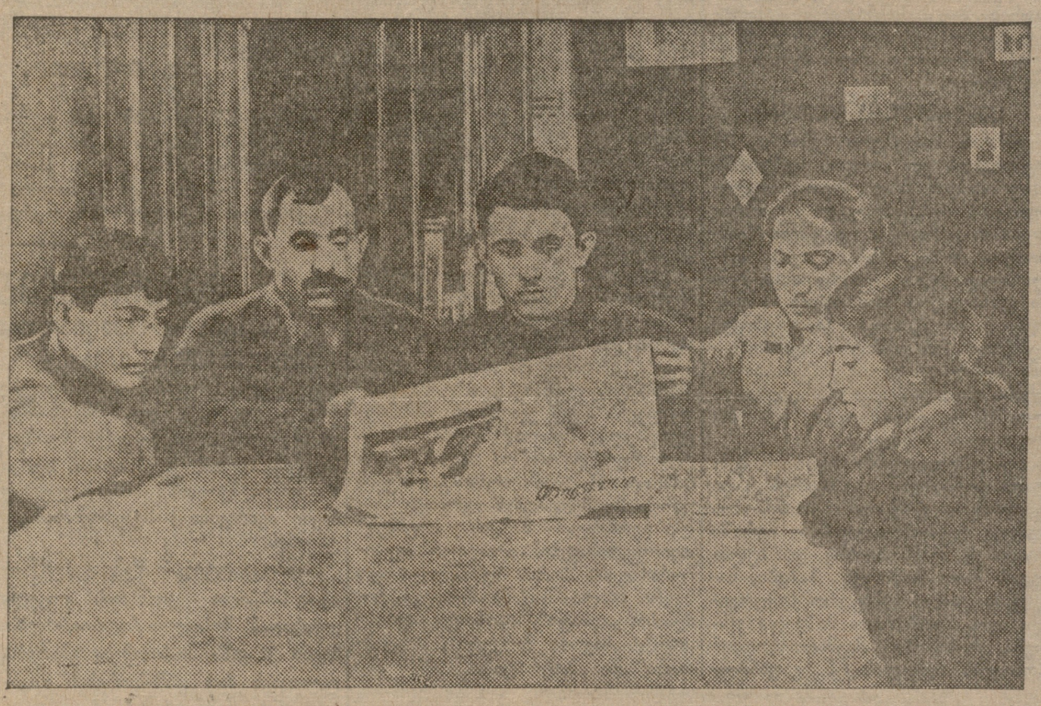

ფ. მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობის (თბილისის რაიონი) სტახანოველი გიორგი კლარჯეიშვილის ოჯახი, რომლის წევრებმა შარშან გამოიშუშავეს 862 შრომადღე და ფულად მიიღეს 15.000 მანეთამდე.

სურათზე: გ. კლარჯეიშვილის ოჯახი.

ფოტო რ. აკოფოვისა.

ახლა ბობოყვათში შეძლებულად ცხოვრობენ

ჩაისა და ციტრუსების პლანტაციები, ევკალიპტის, ტუნგოს, დაფნის, ბამბუკის, ფეიხოას და წიწვიან მცენარეთა საუკეთესო ნარგავები, ლამაზად ჩამწკრივებული კოხტა სახლები, მშვენივრად გამართული გზები საუცხოო სანახაობას ჰქმნიან სოფ. ბობოყვათის (ქობულეთის რაიონი) მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობაში (თავმჯდომარე სკენდერ მახარაძე).

აკვირდებით კოლმეურნეთა შადლიანი შრომის ნაყოფს და თვალი ვერ ძღება შთაბეჭდილებით, გული ვერ იტევს უსაზღვრო სიხარულსა და აღფრთოვანებას. ირგვლივ სიცოცხლეა, სილამაზე, საქმის სიყვარული და მონდომება.

სოფელ ბობოყვათში კოლმეურნეობა 1931 წელს ჩამოყალიბდა. კოლმეურნეობად გაერთიანებულთა მარჯვენა მძლავრად ეკვეთა დასაბამიდან უსარგებლო და აუთვისებელ ფართობებს.

დიდი სტალინის მითითებათა ურყევად გატარებით, სასოფლო-სამეურნეო არტელის სანმუშო წესდების მტკიცედ დაცვით მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობის წლიურმა შემოსავალმა შარშან მიაღწია 1 მილიონ მანეთამდე. კოლმეურნეობის წევრებმა შრომადღეზე მარტო ფულად მიიღეს 12 მანეთამდე.

109 კომლიდან 90-ს გაყვანილი აქვს ელექტროდენი, 60 პროცენტზე მეტს შეძენილი აქვს პატეფონი, რამდენიმე ოჯახმა პიანინო შეიძინა. წევრთა 95 პროცენტს ჰყავს ძროხა. კოლმეურნენი იშენებენ ახალ სახლებს, ამრავლებენ კულტურულ ნარგავებს, ალამაზებენ თავიანთ ბინებსა და კარმიდამოს. აქ თითქმის ყველა კოლმეურნეს საკარმიდამო ნაკვეთზე დარგული აქვს 5-დან 300 ძირამდე მოსავლიანი ციტრუსი, მათ შორის გრეიპფრუტიც, 20-დან 100 ძირამდე იაპონური ხურმა, 5—10 ძირამდე ფეიხოა. აგრეთვე ხშირია ნაძვისა და ფიჭვის ნარგავები, კრიპტომერია, კვიპაროსი, დაფნა, მაგნოლიები, ზომიერი ჰავის ხეხილი. თვითეულ კოლმეურნეს პირველ იანვრამდე გამომუშავებული აქვს 300—600 შრომადღე. კოლმეურნეობიდან და საკარმიდამო ფართობიდან ყოველწლიურად იღებენ 10—20 ათას მანეთამდე შემოსავალს. ბობოყვათელი 10 ახალგაზრდა სწავლობს უმაღლეს სასწავლებლებში.

კოლმეურნეობაში ფართოდ არის გამლილი სოცშეჯიბრება, დანერგილია მუშაობის სტახანოვური მეთოდები. ამჟამად 383 წევრიდან კოლმეურნეობაში ითვლება 50-ზე მეტი სტახანოველი და სამჯერ მეტი დამკვრელი. მათ შორის განსაკუთრებით გამოირჩევიან სტახანოველები: უ. გათენაძე, გ. ჯინჭარაძე, ხ. სხალაძე, ხ. რეიზოღლი, მ. თამაზაშვილი, გ. მანელიშვილი, ხ. ქათამაძე, თ. მახარაძე. სტახანოვური და დამკვრელური მუშაობის შედეგად შარშან კოლმეურნეობამ თვითეულ ჰექტარზე საშუალოდ მიიღო 4.300 კილოგრამი ჩაის ფოთოლი (სულ 75 ჰექტარზე), ხოლო სანიმუშო ნაკვეთზე — 5.107 კილოგრამი ჰექტარზე, ციტრუსები 400 ცენტნერამდე, სიმინდი — 22 ცენტნერი. კოლმეურნეობას აქვს კლუბი, სკოლები, მეცხოველეობის ფერმა, სამხერხაო. კოლმეურნეობის გამგეობა მოთავსებულია ორსართულიან მშვენიერ შენობაში.

— რას წარმოადგენდა სოფელი ბობოყვათი წინათ? — თითქმის მთლიანად უდაბურსა და გაუვალ ტყეს. ცარიზმისა და მენშევიკთა ტირანიის დროს მშრომელი გლეხობა უკიდურეს სიღარიბესა და გაჭირვებაში ღაფავდა სულს. საკოლმეურნეო წყობამ ბობოყვათს სახე და შინაარსი შეუცვალა. კოლმეურნე გლეხობამ პატიოსანი შრომით, პარტიისა და მთავრობის განსაკუთრებული მზრუნველობით მიაღწია საამურ ცხოვრებას.

შეძლებულად, კულტურულად, ყოველმხრივ ბედნიერად ცხოვრობენ დღეს მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრები და უსაზღვრო მადლობას უძღვნიან ამ საამური ცხოვრების შემომქმედს, ბრძენ ბელადს — დიდ სტალინს

ტრ. თოდრაძე.

ალექსანდრე აბაშელი

ღაშქრული

დროშით, სიტყვით და ხმალით
იმ აზრის ვართ მთესავი,
რომ საერთო გულისთქმა
ყღერდეს სხვადასხვა ერში.
მოკვდეს გველი მგესლავი,
ჩვენ კი ვიდგეთ კლდესავით
ქვეყნის სადარაჯოზე:
ხმელზე, ზღვაზე, ჰაერში.

და თუ მტერმა გაჰბედა
ჩვენი მიჯნის გარღვევა, —
ვინ-ღა გაგვიტოლდება
ჩვენ სამშობლოს დაცვაში.
საზღვარს გადავეჭდობით
ჩვენ ფოლადის ძარღვებად
და ბრძოლის ცეცხლს დავანთებთ
ხმელზე, ზღვაზე და ცაში.

საზღვარს გადავევლებით
მტრებზე მონადირენი,
რომ ცეცხლს მივცეთ ველები
დღის და ღამის ბრუნვაში;
დაუნდობლად „ვუმტვრიოთ
თავხედს სახლის დირენი“.
ვჟლიტოთ მხეცი უმსგავსი
მისს საკუთარ ბუნაგში.

ღამეს ელვა დაესო,
დღე გათენდა ახალი.
მზეო უბრწყინვალესო,
დროშის ტარზე დადექი!
წინ მიგვიძღვის შენსავით
ნათელი და მაღალი,
დიდი რევოლუციის
უდიდესი სტრატეგი.

მივყვეთ დიად ბრძოლათა
გენიალურ ოსტატსა,
ვინც სიცივით გათოშილს
დილის სითბო არგუნა;
განთიადის სინათლე
ღამეს ვინც გამოსტაცა
და უმზეო ქვეყანა
მზისკენ შემოაბრუნა.

დროშით, სიტყვით და ხმალით
იმ აზრის ვართ მთესავი,
რომ საერთო გულისთქმა
ყღერდეს სხვადასხვა ერში.
მოკვდეს გველი მგესლავი,
ჩვენ კი ვიდგეთ კლდესავით
ქვეყნის სადარაჯოზე:
ხმელზე, ზღვაზე, ჰაერში.

საკოლმეურნეო ცხოვრების გზით

(ჟუთაისი)

ბარაქა, მხნეობა და მხიარულება საყულიელი გლეხის ოჯახში მხოლოდ საკოლმეურნეო სხივმა შეიტანა. კოლმეურნეობა, „კომუნარი“, რომელიც 1929 წელს ჩამოყალიბდა და შიგ 35 კომლი იყო გაერთიანებული, დღეს გაიზარდა და გაიფურჩქნა; ამ კოლმეურნეობაში ახლა 380 კომლი ანუ სოფლის მშრომელი მოსახლეობის 98,7 პროცენტია გაერთიანებული.

კოლმეურნეობამ წელს უხვ მოსავლიანობას მიაღწია; ჰექტარზე მიიღეს 15,5 ცენტნერი სიმინდი, 20 ცენტნერი არახისი, 23 ტონა პომიდორი, 1,5 ცენტნერი სოია, 2,6 ცენტნერი პერილა და სხვ.

კოლმეურნეობაში ბლომად არიან საკოლმეურნეო მინდვრების სტახანოველები და უხვი მოსავლის ოსტატები, რომლებმაც კოლმეურნეობაში პატიოსანი შრომის შედეგად ღატაკ ცხოვრებიდან საამურ ცხოვრებას მიაღწიეს.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 17 წლისთავის დღესასწაულს სოფელი ბრწყინვალე წარმატებებით ხვდება. სოფელმა ამოაშრო ჭაობები, გაიყვანა ახალი გზები, აააგო სკოლის 14 საკლასოოთახიანი შენობა, კლუბი, სამკითხველო, აფთიაქი, წითელი კუთხეები, საბავშვო ბაგები, საექიმო პუნქტი, სპორტმოედანი. 150-მა კოლმეურნემ აიშენა ახალი სახლი. სოფელმა ააგო ელსადგური, რომლითაც გაღაჟღაჟებულია მთელი სოფელი. (საქდესი)

ციფრები და ფაქტები საბჭოთა საქართველოს 17 წლისთავისათვის

მეფის კოლონიად ყოფნის დროს, ხოლო შემდეგ მენშევიკების დროსაც, საქართველოს არ ჰქონია თავისი მრეწველობა. 1913 წელს საქართველოს მრეწველობამ, სადაც ძირითადად შედიოდნენ კუსტარული და ნახევრადკუსტარული საწარმოები, გამოუშვა სულ 43 მილიონ მანეთის საერთო პროდუქცია.

საბჭოთა ხელისუფლების 17 წლის განმავლობაში რუსეთის ცარიზმის ჩამორჩენილი კოლონიიდან საქართველო იქცა მოწინავე ინდუსტრიულ - აგრარულ რესპუბლიკად. საბჭოთა ხელისუფლების წლების განმავლობაში დიდი ჰიდროელექტრომშენებლობის ბაზაზე გაიზარდა საბჭოთა საქართველოს მსხვილი მრეწველობა. შექმნილია მძიმე, მსუბუქი და ადგილობრივი მრეწველობის ასობით საწარმოები; უმეტესი მათგანი მოწყობილია ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვის მიხედვით.

წლითი-წლობით მატულობს საქართველოს მსხვილი მრეწველობის საერთო პროდუქცია. 1927-28 წელს საქართველოს მსხვილი მრეწველობის საერთო პროდუქცია შეადგენდა 73 მილიონ მანეთს, ხოლო 1936 წლის დამლევს მან მიაღწია 784 მილიონ მანეთს.

ᲂᲂ

რეკონსტრუირებულია და დიდად გაფართოებულია მარგანეცის მრეწველობა. თუ 1913 წელს საქართველოში ამოიღეს 966 ტონა მარგანეცის მადანი, 1936 წელს მარგანეცის მადნის ამოღებამ უკვე 1.525.000 ტონას მიაღწია.

ახლად შეიქმნა მრეწველობის მრავალი მსხვილი დარგი. 1936 წელს ზესტაფონის ფერომარგანეცის ქარხანამ მოგვცა 27.700 ტონა ელექტროფეროშენადნობი. 1937 წელს ფეროშენადნობთა პროდუქციამ თითქმის ნახევარი მოიმატა.

შექმნილია ტყვარჩელის ახალი ქვანახშირის ბაზა, ხდება ტყიბულის ძველი ქვანახშირის ბაზის რეკონსტრუქცია.

წინათ საქართველოში შალეულს უმნიშვნელო რაოდენობით აწარმოებდნენ, ისიც მხოლოდ კუსტარულად. შალეულის პირველი დიდი პარტია ახალაშენებული ფაბრიკებისგან მიღებულ იქნა 1927-28 წელს და შეადგენდა 120.000 მეტრს. 1936 წელს უკვე გამოუშვეს 1½ მილიონი მეტრი შალეული.

ელექტროფიცირებულია რკინიგზის ტრანსპორტის ძირითადი მაგისტრალი, გაყვანილია ახალი რკინიგზები, გზატკეცილები და ხიდები, რომლებიც აერთებენ სამრეწველო ცენტრებსა და ნედლეულის წყაროებს და მჭიდროდ უახლოვებენ ერთმანეთს ქალაქსა და სოფლებს.

ᲂᲂ

რევოლუციის წლების განმავლობაში გაიზარდნენ სოციალისტური შრომის სულ სხვადასხვა დარგის მუშაკთა ახალი კვალიფიციური კადრები. 1928 წელს საქართველოს მუშა-მოსამსახურეთა საერთო რიცხვი 142.913 კაცს უდრიდა, ხოლო 1936 წელს საქართველოს საწარმოებსა და დაწესებულებებში უკვე 342.031 კაცი ირიცხებოდა.

ხელფასის საერთო ფონდი 1928 წელს უდრიდა 120.904 ათას მანეთს. 1936 წელს კი 1.031.000.000 მანეთამდე ავიდა.

ᲂᲂ

იზრდება და მტკიცდება სტახანოვური მოძრაობა. რესპუბლიკის წარჩინებულ ადამიანთა, მრეწველობისა და ტრანსპორტის მოწინავე სტახანოველთა: ამხ. დ. ჭიჭინაძის, ა. წიკლაურის, ვ. სამხარაძის, ე. მაზანაშვილისა და მრავალ სხვა მოწინავეთა სახელები განთქმულია შორს საბჭოთა საქართველოს საზღვრებს იქით.

შექმნილია სამეცნიერო - ტექნიკური ინტელიგენციის კვალიფიციური კადრები, რომელთაც წარმატებით აითვისეს წარმოების ახალი ურთულესი მექანიზმები და პროცესები.

ᲂᲂ

მტკიცედ დამყარებულმა საკოლმეურნეო წყობილებამ შეძლებული, ბედნიერი ცხოვრება მოუტანა ქართველ გლეხობას. უმდიდრესი მიწები, საძოვრები. მამულები, რომლებითაც წინათ მტაცებლურად სარგებლობდნენ მემამულენი და თავადები, ახლა უვადო და უფასო სარგებლობისათვის კოლმეურნეობებზეა მიმაგრებული.

738 ათასი ჰექტარი საუკეთესო უნაყოფიერესი მიწა გადაეცა სამუდამოდ საქართველოს კოლმეურნეობებს.

მანქანა - ტრაქტორების 43 სადგური ტრაქტორების, კომბაინებისა და მისაბმელი ინვენტარის მძლავრი პარკით მომსახურებას უწევს საქართველოს კოლმეურნეობებს.

ᲂᲂ

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე ჩაის პლანტაციების ფართობი შეადგენდა სულ 900 ჰექტარს. ამჟამად ჩაის პლანტაციების საერთო ფართობი 40 ათას ჰექტარს აღწევს.

უკანასკნელი სამი წლის განმავლობაში, ჩაის ფოთლის მოსავლიანობა თითქმის ერთი-სამად გაიზარდა.

37 ჩაის ფაბრიკა აშენებულია საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ. ეს ფაბრიკები მშვენიერ საბჭოთა ჩაის უშვებენ. ამ უკანასკნელ ხანს მათ აითვისეს ჩაის უმაღლესი ხარისხის წარმოება შემდეგი მარკისა: „საქართველოს თაიგული“, „ექსტრა“ და სხვ.

ᲂᲂ

საქართველოში დაახლოებით 40-ჯერ გაზარდა ამ უკანასკნელი 5-6 წლის განმავლობაში ციტრუსოვან კულტურათა ფართობი. 1937 წელს მოკრეფილ იქნა 300 მილიონზე მეტი მანდარინი, ლიმონი, ფორთოხალი. ამჟამად საქართველოს სუბტროპიკული რაიონები იბრძვიან ციტრუსოვანი კულტურების შემდგომი განვითარების გეგმის რეალიზაციისათვის. 1940 წელს ციტრუსოვანთა პლანტაციები საქართველოში დაიკავებენ ვეებერთელა ფართობს—20 ათას ჰექტარს. საბჭოთა კავშირის მშრომელები ყოველწლიურად მიიღებენ ციტრუსოვანთა მილიარდ ნაყოფს.

ᲂᲂ

იზრდება მარცვლეული კულტურების ფართობი და მატულობს მათი მოსავალი. 1913 წელთან შედარებით მარცვლეული კულტურების ფართობი საქართველოში თითქმის 160 ათასი ჰექტარით გადიდდა. 1940 წლისათვის საქართველო სავსებით დაკმაყოფილებს პურის მოთხოვნილებას ადგილობრივი მოსავლის ხარჯზე.

ᲂᲂ

წლითი-წლობით მატულობს თამბაქოს გაშენება საქართველოში. თამბაქოს პლანტაციებს ამჟამად 21 ათას ჰექტარზე მეტი უკავია. საქართველოს თამბაქოს პლანტაციებმა 1937 წელს 18 ათას ტონაზე მეტი მაღალხარისხოვანი თამბაქო მოგვცა.

ᲂᲂ

საბჭოთა საქართველოს კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში გამოიზარდნენ სოციალისტური მინდვრებისა და პლანტაციების ათასობით მოწინავე ადამიანები.

საუკეთესო სტახანოველები, მოწინავეები: ამხ. ხ. დუმბაძე, უ. ახუბა, ა. გურგენიძე, ა. შარტავა. ნ. ბირკაძე და სხვ. გვიჩვენებენ სოციალისტური შრომის ნიმუშებს. საბჭოთა ხალხმა ისინი აირჩია სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს დეპუტატებად.

ᲂᲂ

საქართველოს მშრომელთა კეთილდღეობის გაუმჯობესებასთან ერთად წლითი-წლობით იზრდება საქონელბრუნვა. თუ 1925-26 წელს საქართველოს ვაჭრობის საერთო ბრუნვა გამოიხატა 231 მილიონი მანეთით, საიდანაც კერძო ვაჭრობის წილად მოდიოდა 122 მილიონი მანეთი, 1937 წელს ვაჭრობის საერთო საქონელბრუნვამ შეადგინა 2.259.000.000 მანეთი, ამასთანავე კერძო ვაჭრობა მოსპობილია სავსებით.

ᲂᲂ

ჩქარი ტემპებით ვითარდება აგრეთვე საზოგადოებრივი კვების საწარმოები. 1927-28 წელს საზოგადოებრივი კვების საერთო ბრუნვა საქართველოში შეადგენდა 23.800.000 მანეთს (მათ შორის კერძო სექტორის ხაზით 21.300 ათას მანეთს), 1937 წელს კი საზოგადოებრივი კვების ბრუნვა გამოიხატა 237.000.000 მანეთით და ამასთანავე კერძო სექტორი სავსებით ლიკვიდირებულია.

ᲂᲂ

სოციალისტური საქართველოს მთელი სახალხო მეურნეობის ზრდასთან ერთად ჩქარი ნაბიჯით იზრდება კულტურული მშენებლობაც. საბჭოთა ხელისუფლების 17 წლის განმავლობაში საბჭოთა საქართველომ უდიდეს წარმატებებს მიაღწია კულტურული მშენებლობის ყველა ფრონტზე. 1936-37 წელს საქართველოში იყო 17 უმაღლესი სასწავლებელი და უმაღლესი ტექნიკური სასწავლებელი, სადაც სწავლობდა 21 ათასზე მეტი სტუდენტი.

ცარიზმისა და მენშევიკების ბატონობის დროს საქართველოში არ ყოფილა არცერთი უმაღლესი სასწავლებელი.

ᲂᲂ

წლითი-წლობით მატულობს დაწყებითი, არასრული საშუალო და საშუალო სკოლების რაოდენობა საქართველოში. თუ 1914-15 წელს არასრული საშუალო სკოლა საქართველოში იყო 48 და ამ სკოლებში სწავლობდა 10 ათასი ბავშვი, 1937-38 წელს არასრულ საშუალო სკოლათა რიცხვმა მიაღწია 1.073 და იქ სწავლობს 263.254 მოწაფე.

საშუალო სკოლების რაოდენობა 1915 წელს უდრიდა 37-ს, 1938 წელს მიაღწია 391-მდე, ხოლო მოწაფეთა რაოდენობა ამ სკოლებში მაშინ უდრიდა 18 ათასს, 1938 წელს კი 226.229 კაცს უდრის.

სულ საქართველოს სკოლებში 1937-38 წელს სწავლობს 661.133 კაცი.

ᲂᲂ

სასწავლებლების ქსელის ზრდასთან ერთად იზრდება სკოლამდელ დაწესებულებათა ქსელიც. 1921-22 წელს საქართველოში იყო 30 საბავშვო ბაღი 848 ბავშვისათვის, 1936-37 წელს კი საბავშვო ბაღთა რიცხვი უდრიდა 646-ს, ხოლო ბავშვთა რიცხვი მათში—41.092-ს. საბავშვო მოედნები 1928-29 წლამდე ფაქტიურად არ ყოფილა, 1932-33 წელს უკვე იყო 263 საბავშვო მოედანი, ხოლო 1936-37 წელს 518 მოედანი, 30 ათასამდე ბავშვისათვის.

ᲂᲂ

1915 წელს საქართველოში სულ 9 თეატრი იყო, 1937 წელს კი თეატრთა რიცხვი გაიზარდა 40-მდე. გარდა ამისა, არის მთელი რიგი თეატრები ახალგაზრდობისათვის და 8 თეატრი კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში.

1915 წელს საქართველოში იყო 29 კინოთეატრი, ამჟამად არის 279. გარდა ამისა, არის კიდევ 208 მოძრავი კინო.

1922 წელს საქართველოში 46 გაზეთი იყო. 1936 წელს რესპუბლიკაში გამოდიოდა 152 გაზეთი საქართველოში მოსახლე ეროვნებათა ყველა ენაზე. კოლოსალურად გაიზარდა წიგნის პროდუქცია.

ᲂᲂ

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე მოსახლეობის ჯანმრთელობის დაცვის დარგში თითქმის არაფერი კეთდებოდა.

საქართველოში თავისი ბატონობის ასზე მეტი წლის განმავლობაში მეფის მთავრობამ აქ შეჰქმნა სულ 11 ამბულატორია, 36 საექიმო პუნქტი, 1985 საწოლი ყველა საავადმყოფოში. 1913 წელს საქართველოში სულ 260 ექიმი მუშაობდა.

მენშევიკების დროს ხელისუფლებამ არათუ არ განავითარა ჯანმრთელობის დაცვის საქმე, არამედ შეამცირა კიდეც იგი. 1920 წელს საქართველოს ყველა საავადმყოფოში მხოლოდ 1093 საწოლი ითვლებოდა.

ᲂᲂ

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების 17 წლის განმავლობაში ჯანმრთელობის დაცვის დარგში მიღწეულია უდიდესი წარმატებანი. 1937 წლის დამლევს საქართველოში იყო 152 ამბულატორია, 653 საექიმო პუნქტი.

ᲂᲂ

საქართველოს მშრომელთ მომსახურებას უწევს 3500-ზე მეტი ექიმი.

ამუშავდა საბჭოთა ხელისუფლების მიერ შექმნილი ახალი ტიპის სამკურნალო - პროფილაქტიკური დაწესებულებანი—ტუბერკულოზისა, სამალარიო, ვენერიული და სხვა დისპანსერები.

ᲂᲂ

ამჟამად საქართველოში არის 52 ტროპიკული სადგური, რამდენიმე სამალარიო დისპანსერი, 109 სამალარიო პუნქტი. მთელმა ამ ღონისძიებებმა მკვეთრად შეამცირეს მალარიით დაავადება.

ᲂᲂ

საბჭოთა ხელისუფლებამ განსაკუთრებული მზრუნველობა გამოიჩინა დედათა და ბავშვთა დაცვის საქმეში.

მარტო 1937 წლის განმავლობაში საქართველოს მოსახლეობის ჯანმრთელობის დაცვის საქმეს მოხმარდა 165 მილიონი მანეთი, ნაცვლად 20 მილიონი მანეთისა, რაც დაიხარჯა 1928 წელს.

ᲂᲂ

საბჭოთა ხელისუფლებამდე საქართველოში არ ყოფილა არცერთი უმაღლესი სამედიცინო სასწავლებელი. ამჟამად საქართველოში არის სამი სამედიცინო უმაღლესი სასწავლებელი, სადაც სწავლობს 3254 სტუდენტი.

ᲂᲂ

საბჭოთა საქართველო ავტონომიური რესპუბლიკებით აფხაზეთით და აჭარით და სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქით წარმოადგენს განსაკუთრებულ საკურორტო შესაძლებლობათა ქვეყანას.

საქართველოში არის საზღვაო კურორტები, სამკურნალო ტალახი, მზე—განსაკუთრებით უხვი რადიაციით, განთქმული კლიმატური სადგურები და დღემდე მეცნიერებისათვის ცნობილ მინერალურ წყაროთა ყველა სახე, მათ შორის მსოფლიოში ერთადერთი თერმორადიო-აქტიურ-გაზიანი წყალტუბოში.

მეფის ხელისუფლება და მენშევიკები სრულებით არ აქცევდნენ ყურადღებას საქართველოს განსაკუთრებული საკურორტო სიმდიდრის გამოყენებას.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებისთანავე პარტიამ და მთავრობამ განსაკუთრებული ყურადღება მიაქციეს საკურორტო საქმის განვითარებას, რამაც განსაკუთრებით დიდი წარმატებანი მოიპოვა საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 1931 წლის 31 ოქტომბრის დადგენილების შემდეგ, რომლითაც აღინიშნა კურორტების — წყალტუბოს, ბორჯომის, აბასთუმნისა, და შავი ზღვის სანაპიროს კურორტთა განსაკუთრებული მნიშვნელობა.

1931 წლამდე საქართველოს კურორტებს პანსიონატების ჩათვლით სულ 350 საწოლი ჰქონდა. 1938 წლის დამდეგისთვის საქართველოს კურორტებსა და დასასვენებელ სახლებში 12.246 საწოლი არის.

აჭარის, აფხაზეთის, ბორჯომისა და სხვა კურორტებზე მიმდინარეობს ახალი დიდი მშენებლობა.

(საქდესი).

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამხანაგ კ. ე. ვოროშილოვის სიტყვის დასასრული

მეთაურებს, უფროსებსა და განსაკუთრებით პოლიტორგანოებს და კომისრებს უნდა ახსოვდეთ და არასოდეს არ ავიწყდებოდეთ, რომ მხოლოდ ბოლშევიკური სიფხიზლით, რომელიც შეერთებული უნდა იყოს დაძაბულ, გონივრულ, ორგანიზებულ მუშაობასთან, უზრუნველყოფთ ჩვენს თავს ჩვენს წრეში უცხოელ მზვერავთა შემოპარვისაგან. მხოლოდ ამ გზით დავიცავთ თავს კლასობრივი მტრების საზიზღარი ცდებისაგან მოსწამლონ სულმოკლე ადამიანები თავისი შხამით. პოლიტორგანოები და კომისრები ბევრს მუშაობენ, მაგრამ უფრო მეტს, უფრო ზუსტად, უფრო უკეთესად უნდა მუშაობდნენ. ისინი სტალინურად უნდა მუშაობდნენ და კიდევაც იმუშავებენ. **(ტაში).**

წითელი არმია და სამხედრო-საზღვაო ფლოტი მთლიანად ასრულებენ თავიანთ ამოცანებს

ამხანაგებო!

საბჭოთა კავშირი ყოველი მხრიდან გარემოცულია კაპიტალისტური სახელმწიფოებით. საბჭოთა კავშირი დედამიწაზე ჯერ-ჯერობით მუშათა და გლეხთა ერთადერთი სახელმწიფოა. იგი, ჩვენი სოციალისტური სახელმწიფო, როგორც კაცობრიობის მოწინავე აგანპოსტი, დგას პოზიციებზე, რომლებიც ძველ კაპიტალისტურ სამყაროს გამოვგლეჯეთ. ამაშია ჩვენი მუშებისა და გლეხების უდიდესი დამსახურება. მაგრამ მას, სოციალიზმის ჯერჯერობით ერთადერთ ქვეყანას, მუდამ ძოელის გარედან სამხედრო თავდასხმის საფრთხე.

ამხანაგმა სტალინმა ამ დღეებში თავის პასუხში კომკავშირელ ამხ. ივანოვისადმი, სხვათა შორის, სთქვა შემდეგი:

„მართლაც სასაცილო და სისულელე იქნებოდა თვალები დაგვეხუჭა და არ დაგვენახა კაპიტალისტური გარემოცვის ფაქტი და გვეფიქრა, რომ ჩვენი გარეშე მტრები, მაგალითად, ფაშისტები, თუ მათ შემთხვევა მიეცათ, არ შეეცდებიან მოახდინონ სამხედრო თავდასხმა სსრ კავშირზე. ასე ფიქრი შეუძლიათ მხოლოდ ბრმა ბაქიებს ან ფაიულ მტრებს, რომელთაც სურთ მიაძინონ ხალხი“.

ამხანაგ სტალინის ამ სიტყვებით ყველაფერია ნათქვამი. ჩვენი მთავრობისა და ხალხის ყველაზე მშვიდობისმოყვარულ პოლიტიკასაც კი არ შეუძლიან ჩვენი გარანტირება ამ აგრესიებისაგან.

ჩვენი ხალხი, მისი მძლავრი სოციალისტური სახელმწიფო, მუშურ-გლეხური წითელი არმია და სამხედრო-საზღვაო ფლოტი—აი ის ძალები, რომელნიც წარმოადგენენ ერთადერთ დაბრკოლებას ბურჟუაზიის აგრესიული, განსაკუთრებით ფაშისტური ნაწილისათვის, რომელიც ემზადება თავს დაატეხოს ომი ჩვენს სამშობლოს.

იმავე პასუხში კომკავშირელ ამხ. ივანოვისადმი ამხანაგ სტალინმა სთქვა:

„საჭიროა ყოველნაირად გავაძლიეროთ და განვამტკიცოთ ჩვენი წითელი არმია, წითელი ფლოტი, წითელი ავიაცია, თავდაცვა-ავიაქიმი. საჭიროა მთელი ჩვენი ხალხი ვიყოლიოთ მობილიზაციური მზადყოფნის მდგომარეობაში სამხედრო თავდასხმის საფრთხის წინაშე, რათა არავითარ „შემთხვევითობას“ და ჩვენი გარეშე მტრების არაკითარ ოინებს არ შევხვდეთ მოუმზადებელი...“

აი პოლიტიკური სახარება და მოქმედების პროგრამა ჩვენი სახელმწიფოსათვის, მთელი ხალხისათვის საგარეო პოლიტიკის დარგში, სამხედრო თავდასხმებისაგან თავის დაცვის საქმეში. **(ტაში).**

მუშურ-გლეხური წითელი არმია და სამხედრო-საზღვაო ფლოტი—საბჭოთა კავშირის შეიარაღებული ძალების მთელი პირადი შემადგენლობა, ყურად იღებენ რა ამხანაგ სტალინის სიტყვებს, ყოველივეს გააკეთებენ, რაც კი მათზე დამოკიდებულია, რათა კიდევ უფრო გაძლიერონ და განამტკიცონ თავისი რიგები, კიდევ უფრო შეუპოვრად იმუშაონ თავისი საბრძოლო ძლიერების სრულყოფისათვის და მუდამ მზად და აუცილებლად იმის უნარის მქონენი იყვნენ, რომ არა თუ ჯეროვანი პასუხი გასცენ მტერს, ვინც უნდა იყოს იგი და საიდანაც არ უნდა დაგვესხას თავს, არამედ კიდევაც მოსპონ იგი ისე, რომ არ შემოუშვან თავიანთ საბჭოთა მიწა-წყალზე. **(ტაში).**

ამხანაგებო!

ჩვენი შეიარაღებული ძალები—ეს მხოლოდ მოწინავე რაზმია იმ 170-მილიონიანი არმიისა, რომელიც იბრძვის სოციალიზმის საქმისათვის, ლენინ-სტალინის დიადი საქმისათვის. ისინი, თავისი მძლავრი ხალხის ავანგარდში დგანან და მთლიანად შეასრულებენ მთავრობის, პარტიის, დიდი სტალინის მიერ მათთვის დაკისრებულ ამოცანებს. **(ტაში).**

გაუმარჯოს ჩვენს სახელოვან მუშურ-გლეხურ წითელ არმიას და სამხედრო-საზღვაო ფლოტს! **(ხანგრძლივი ტაში).**

გაუმარჯოს დიად, მძლავრ და უძლეველ საბჭოთა ხალხს! **(ხანგრძლივი ტაში).**

გაუმარჯოს სახელოვან ძლევამოსილ პარტიას, ლენინ-სტალინის პარტიას! **(მჭუხარე ტაში).**

გაუმარჯოს ჩვენს დიდ სტალინს! (მჭუხარე ტაში, რომელიც დიდხანს არ სცხრება. ყველანი ფეხზე დგებიან. შეძახილები: „ვაშა ამხანაგ სტალინს!“, „გაუმარჯოს სოციალიზმის ქვეყნის მარშალს ამხანაგ ვოროშილოვს!“. ყველა დამსწრენი ოვაციას უმართავენ ამხანაგ სტალინს).

სამხედრო-საზღვაო ფლოტის მეთაურთა, პოლიტმუშაკთა, უფროსთა და უმცროს მეთაურ წითელფლოტელთა დაჯილდოება

წითელი არმიის და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის ოცი წლისთავთან დაკავშირებით, საბჭოთა ხელისუფლების მტრებთან ბრძოლებში გამოჩენილი სიმამაცისა და თავდადებისათვის და სამხედრო - საზღვაო ფლოტის გემების, ნაწილებისა და ქვედანაყოფთა საბრძოლო, პოლიტიკურ და ტექნიკურ მომზადებაში განსაკუთრებული წარმატებებისა და მიღწევებისათვის სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1938 წლის 22 თებერვლის ბრძანებულებით დაჯილდოებული არიან:

ლენინის ორდენით: პირველი რანგის არმიის კომისარი პ. ა. სმირნოვი, ფლოტის მე-2 რანგის ფლაგმანი პ. ი. სმირნოვი, ფლოტის მე-2 რანგის ფლაგმანი ლ. მ. გალერი, პირველი რანგის ფლაგმანი ი. ს. ისაკოვი; მე-2 რანგის კაპიტანი ა. პ. ვასილიევი, მე-3 რანგის კაპიტანი, დ. მ. კოსმინი, მე-3 რანგის კაპიტანი პ. ვ. მაქსიმოვი.

„წითელი დროშის“ ორდენით დაჯილდოებულია 14 კაცი, მათ შორის: კორპუსის კომისარი პ. ი. ლაუხინი, კორპუსის კომისარი მ. რ. შაპოშნიკოვი და სხვ.

„წითელი ვარსკვლავის“ ორდენით დაჯილდოებულია 109 კაცი.

„შრომის წითელი დროშის“ ორდენით დაჯილდოებულია 5 კაცი.

„საპატიო ნიშნის“ ორდენით დაჯილდოებულია 38 კაცი. (სა ჯდესი).

გურიანთისა და ხატახების (მახარაძის რაიონი), ბობოყვათისა და დაგვის (ქობულეთის რაიონი) კოლმეურნეობათა სტახანოველები (და დამკვრელები (მარცხნიდან მარჯვნივ): პლატონ მეხუზლა, შურა მუჯირი, ქეთო ყალიჩავა, ფეოფილაქტე ნეანიდი და მამუდ თამაზაშვილი.

ფოტო რ. აკოფოვისა

ესპანეთის ფრონტებზე

(საკდესის ცნობებით პარიზიდან)

აღმოსავლეთის (არაგონიის) ფრონტი

ესპანის სააგენტოს ცნობით, 21 თებერვალს ტერუელთან გრძელდებოდა გააფთრებული ბრძოლა. რესპუბლიკელთა ჯარები მტკიცედ განაგრძობდნენ თავდაცვით ბრძოლას და დიდ ზარალს აყენებდნენ მეამბოხეებს, რომელთაც თავისი ნარჩევი ნაწილები გამოყავდათ ბრძოლაში. ამ ნაწილებს უძლიერესი საარტილერიო ცეცხლი და ავიაცია უწყობდა ხელს.

ნაშუალამევს აღმოსავლეთის ფრონტის სარდალმა გვაცნობა, რომ მეამბოხეთა მიერ ტერუელის გარემოცვის გამო ქალაქში მყოფმა რესპუბლიკელთა ნაწილებმა, ასრულებდნენ რა მიღებულ ბრძანებას, გაარღვიეს მეამბოხეთა წრე და გავიდნენ ქალაქიდან.

ტერუელიდან გაყვანილი ნაწილები შეუერთდნენ რესპუბლიკელთა ჯარებს, მათ რამდენიმეჯერ დაარტყეს მეამბოხეებს და მოსპეს ტერუელთან უშუალოდ ახლო მყოფი მათი ძალები.

ცენტრალური ფრონტი

ესპანის სააგენტოს ცნობით, 21 თებერვალს ელ პარდოს სექტორში (მადრიდიდან ჩრდილოეთ-დასავლეთისაკენ) რესპუბლიკელთა არტილერიამ ყუმბარები დაუშინა მეამბოხეთა პოზიციებს არავაკის მახლობლად. რესპუბლიკელთა ცეცხლმა გაანადგურა მეამბოხეთა სამაგრენი და კერძოდ გამაგრებული პუნქტი სერო ერმიტში. მეამბოხეებმა რესპუბლიკელთა ხაზებისათვის ყუმბარების დაშენით უპასუხეს, ხოლო შემდეგ იერიშზე გაუშვეს მაროკოელთა ნაწილები.

რესპუბლიკელებმა იერიშის მიმტანთ ყუმბარები დააყარეს და უწესრიგოდ გააქციეს ისინი. ამის შემდეგ რესპუბლიკელებმა იერიში მიიტანეს მეამბოხეებზე და ხელთ იგდეს მათი მოწინავე ხაზები, სადაც დიდძალი სამხედრო საჭურველი იყო. მეამბოხეთა მაშველი ჯარები, რომლებიც მიემართებოდნენ ბრძოლის ადგილისაკენ, გაფანტულია; რესპუბლიკელებმა მათ მძიმე ზარალი მიაყენეს.

ავიაციის მოქმედება

ესპანის სააგენტო იუწყება, რომ 22 თებერვალს ღამით ფაშისტთა თვითმფრინავების ესკადრილია გამოჩნდა ბაშლილი ზღვის მხრიდან და შეეცადა თავს დასხმოდა ბარსელონას. მაგრამ ფაშისტთა თვითმფრინავებს თავის დროზე დაახვედრეს ძლიერი ცეცხლი რესპუბლიკელთა საზენიტო ბატარეებმა; ფაშისტთა თვითმფრინავებმა ვერ მოასწრეს ქალაქისაკენ შემოჭრა და მიიმალნენ.

დილაადრიან ფაშისტთა თვითმფრინავები კვლავ მიუახლოვდნენ ბარსელონას ზღვის მხრიდან, მაგრამ რესპუბლიკელთა საზენიტო არტილერიამ ისევე წარმატებით გარეკა ისინი.

ესპანის სააგენტო გადმოგვცემს, რომ ტერუელის გარშემო უკანასკნელი ბრძოლების დროს ცა ბრძოლის ველის თავზე მთელი რიგი დღეების განმავლობაში პირდაპირ დაფარული იყო ფაშისტთა ყოველნაირი გერმანული და იტალიური მარკისა და ტიპის თვითმფრინავებით. მეამბოხეთა მხარეზე მომქმედი თვითმფრინავების უმეტესობას შეადგენდნენ გერმანული მანქანები „იუნკერს—52“, „ჰეინკელ—3“ და „ჰეინკელ—51“.

გარდა ამისა, პირველად იყო შემჩნეული, რომ მეამბოხეებს ჰქონდათ დიდი რაოდენობა ახალი თვითმფრინავებისა „მესერშმიდტ“, „ფალკე“, „ბრუმერ“ და „დეესაუ“. თვითმფრინავის უკანასკნელი ტიპი წარმოადგენს დიდ ჯავშნიან გამანადგურებელს, შეიარაღებულს შვიდი ტყვიამფრქვევითა და პატარა ზარბაზნით. ამ ტიპის თვითმფრინავებს გარდა მოქმედებდნენ აგრეთვე ახალი გერმანული მარკის „რუმპეს“ თვითმფრინავები. იტალიურ თვითმფრინავებს შორის შემჩნეული იყო ბევრი ახალი მანქანა შემდეგი ტიპებისა: „ფიატი“, „იზოტა ფრასკინი“, „სავოია მარკეტი“, „კაპრონი“ და „მასერატი“.

სსრ კავშირის სრულუფლებიანმა ელჩმა ლიგვაში ლიგვის სახელმწიფოს პრეზიდენტს გაღასცა რწმუნების სიგელები

კაუნასი, 23 თებერვალი (საკდესი). ახლად დანიშნულმა სსრ კავშირის სრულუფლებიანმა ელჩმა ლიტვაში კრაპივნიცევმა დღეს ლიტვის სახელმწიფოს პრეზიდენტს სმეტონას გადასცა რწმუნების სიგელები. სიგელების გადაცემას დაესწრნენ აგრეთვე ლიტვის საგარეო საქმეთა მინისტრი ლოვორაიტისი, საგარეო საქმეთა სამინისტროს თანამდებობის პირები და საბჭოთა კავშირის მხრით სრულუფლებიანი წარმომადგენლობის მთელი შემადგენლობა. რწმუნების სიგელების გადაცემისას კრაპივნიცევმა და პრეზიდენტმა სმეტონამ სიტყვებით მიმართეს ერთმანეთს. ამის შემდეგ კრაპივნიცევმა პრეზიდენტ სმეტონასაგან კერძო აუდიენცია მიიღო.

ამხ. მ. ი. კალინინის მისალმება ბალტიკისა და კრეისერ „ავრორას“ წითელფლოტელებს

ლენინგრადი, 23 თებერვალი (საკდესი). სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ამხ. მ. ი. კალინინმა ბალტიელებს გაუგზავნა მისალოცი წერილი.

წერილში ნათქვამია:

„ძვირფასო ამხანაგებო, წითელფლოტელებო, მეთაურებო და პოლიტმუშაკებო!

გულითადი გრძნობით გილოცავთ წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავს. მთელმა საბჭოთა ხალხმა იცის, რომ ბალტიის წითელი ფლოტი ყოველთვის ხელიხელჩაკიდებული მიდიოდა ჩვენი ქვეყნის რევოლუციურ პროლეტარიატთან. მე სრულებითაც ეჭვი არ მეპარება, რომ საჭირო მომენტში ბალტიელები კიდევ არაერთხელ დაგვანახვებენ თავის ერთგულებას საბჭოთა ხალხისადმი. სულით და გულით კიდევ გილოცავთ დღესასწაულს.

მ. კალინინი“.

კრეისერმა „ავრორამ“ სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარის ამხანაგ მ. ი. კალინინისაგან შემდეგი დეპეშა მიიღო:

„ვმადლობ წითელდროშოვან კრეისერ „ავრორას“ წითელფლოტელებს, უფროსთა და პოლიტიკურ შემადგენლობას მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავის დღესასწაულზე მიწვევისათვის. ვწუხვარ, რომ არ შემიძლია პირადად მივიღო მონაწილეობა თქვენს დღესასწაულში. თქვენთან ერთად განვიცდი დიდ სიხარულს და ამაყობ ფილებას იმ წარმატებებით, რომლებსაც ჩვენმა საზღვაო ძალებმა მიაღწიეს ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით.

ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ კრეისერ „ავრორას“ მთელი პირადი შემადგენლობა მთელ სამხედრო-საზღვაო ფლოტთან ერთად, დაეუფლება რა სამხედრო-საზღვაო საქმის რთულ ტექნიკას, უზრუნველჰყოფს სოციალისტური სახელმწიფოს სამხედრო-საზღვაო ძლიერებას.

ყულოცავ წითელდროშოვან კრეისერ „ავრორას“ პირად შემადგენლობას მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავის დღესასწაულს და ვუსურვებ შემდგომ წარმატებებს საბრძოლო და პოლიტიკური მომზადების საქმეში.

მ. კალინინი“.

პაპანინელები „ერმაკზე“

(„პრავდის“ სპეციალური კორესპონდენტებისაგან)

ყინულმჭრელი „ერმაკი“. 22 თებერვალი (რადიო). პაპანინელები მთელ დღეგანდელ დღეს შესანიშნავი სურათის „ლენინი ოქტომბერში“ შთაბეჭდილების ქვეშ არიან. სურათი ყინულმჭრელზე სპეციალურად ჩვენი ძვირფასი სტუმრებისათვის უჩვენეს.

რადიოკაიუტიდან წამდაუწუმ მოაქვთ საბჭოთა კავშირის ყოველი კუთხიდან მოსული რადიოგრამები. ჩვენი ქვეყანა მიესალმება გმირებს, ულოცავს მათ დაზამთრების მშვიდობიანად დამთავრებას მოდრეიფე ყინულზე.

ივანე დიმიტრის-ძე პაპანინი და ერნსტ კრენკელი ერთ კაიუტაში ცხოვრობენ. ისინი მხოლოდ ხახდახან ჩამოდიან კაიუტ-კომპანიაში. ყველაზე მეტ დროს ისინი გაზეთისა და წიგნის კითხვას ანდომებენ.

თავის თავზე ნაკლებად ლაპარაკობენ. პაპანინს და კრენკელს ეძლევათ მჭერმეტყველების ნიჭი, როდესაც იწყებენ ლაპარაკს ჩვენს მფრინავებზე, მათს სიმამაცეზე, მაგრამ ეს ნიჭი ჰქრება, როგორც კი ჩვენ დავუწყებთ მათ გამოკითხვას თვით პაპანინელთა შესახებ, ყინულზე ცხოვრების შესახებ, ჰურგის სისასტიკეზე, დრეიფის მძიმე წუთებზე.

მოსკოვი — აი თემა, რომელზედაც პაპანინელებს შეუძლიათ ილაპარაკონ დაუსრულებლად. მათ აინტერესებთ ყველაფერი: ქუჩები, სახლები, პარკები, თეატრები, ავტომობილები.

— პირველ დღეებში თითქოს შინ, ვიჯდებით!—ამბობს კრენკელი. —საეჭვოა, რომ ეს მოვახერხოთ,— შენიშნავს პაპანინი.

მეზობელ კაიუტაში ცხოვრობენ პეტრე შირშოვი და ევგენი ფედოროვი. მათ თან მოაქვთ დრეიფის სამეცნიერო შედეგები. ფანქრით ნაწერი რვეულების ეს გროვა შეიცავს იმ დაკვირვებათა შედეგებს, რომლებიც ახალ ერას ჰქმნიან არქტიკის შესწავლის საქმეში.

ო. კუზგანოვი, ლ. ხვატი.

„პრავდა“, 23 თებერვალი.

წითელი არმიისადმი მიძღვნილი საღამო

25 თებერვალს, საღამოს 8 საათზე, მწერალთა სასახლეში (მაჩაბლის ქ. № 13) შესდგება წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავისადმი მიძღვნილი ლიტერატურული საღამო.

შესავალ სიტყვას წარმოსთქვამს სანდრო ეული, „წითელი არმიის ოცი წლისთავის შესახებ მოხსენებას გააკეთებს შ. რადიანი.

შემდეგ თანამოხსენებებით გამოვლენ ბ. ჟენტი—„სამოქალაქო ომი მხატვრულ ლიტერატურაში“ და ა. გომიაშვილი — „წითელი არმია ქართველი მწერლების შემოქმედებაში“.

საღამოზე მონაწილეობას მიიღებენ პოეტები და მწერლები.

შესვლა მოსაწვევი ბარათებით.

⊚

26 თებერვალს, საღამოს 8 საათზე, ხელოვნების მუშაკთა სახლში (მახარაძის ქ. № 8) შესდგება მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავისადმი მიძღვნილი საღამო.

მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავის შესახებ მოხსენებას გააკეთებს ამხ. ლიუდვიგოვი.

ხელოვნების მუშაკთა სახელით მისასალმებელ სიტყვას წარმოსთქვამს საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტი აკაკი ვასაძე.

შემდეგ გაიმართება კონცერტი.

ქრონიკა

მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავთან დაკავშირებით სსრ კავშირის სახკომსაბჭომ სსრ კავშირის სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სახალხო კომისრის მოადგილეს 1-ლი რანგის ფლაგმანს **პ. ი. სმირნოვს** მიანიჭა სამხედრო სახელწოდება — **ფლოტის მე-2 რანგის ფლაგმანი.**

⊚

მუშურ-გლეხური წითელი არმიისა და სამხედრო-საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავთან დაკავშირებით სსრ კავშირის სახკომსაბჭომ სსრ კავშირის სამხედრო - საზღვაო ფლოტის სახალხო კომისრის მოადგილეს მე-2 რანგის ფლაგმანს **ი. ს. ისაკოვს** მიანიჭა სამხედრო სახელწოდება — **1-ლი რანგის ფლაგმანი.**

პ.-მგ. რედაქტორის მოადგილე **ვ. ხატიაშვილი.**

თბილისის ზ. პ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის ლენინის ორდენოსანი სახელმწიფო თეატრი

25/II	მუდმ. ადგ. ტალონი № 115 **სიმფონიური კონცერტი**
26/II	მუდმ. ადგ. ტალ. № 116 **აბესალომ და ეთერი**
27/II	მუდმ. ადგ. ტალ. № 117 **ჯამბაზები და საბალეო დივერტისმენტი**

დასაწყისი საღ. 8 საათზე

პირველ მარტამდე შემოტანილ უნდა იქნას **ერთდროული ბილეთები** ყველა სერიის მეექვსე ჯადასახდელი.

რუსთაველის სახ. ლენინის ორდენოსანი სახელმწიფო თეატრი 1938 წ. სეზონი

25/II	წარმოდგენა 109 **არსენა**
26/II	წარმოდგენა 110 **ნაპერწკლიდან**
27/II	წარმოდგენა 111 **ოჯელო**

საღამო ღიაა 12 საათიდან 9 საათამდე.
დასაწყ. 8 საათზე.

მარჯანიშვილის სახელობის თეატრი

26/II წარმ. № 103	**შური**
27/II წარმ. № 111	**შური**

დასაწყისი 8 საათზე.
სალარო ღიაა დილ. 12-დან საღ. 9 საათ.

სახსირკი. ტელ. 3-11-44

დღეს, 25 თებერვალს
მეწ. არმიისა და სამხედრო საზღვაო ფლოტის 20 წლისთავისა და საბჭოთა საქართველოს მე-17 წლისთავის აღსანიშნავი
საზეიმო წარმოდგენა.
წარმოდგენის წინ უკანასკნელად **ინტერმედია** მონაწილეობენ ეტტრადი, დრამის მსახიობები და ცირკის მთელი დასი.
დასაწყ. 8 ს. 30 წ. სალარო ღიაა 12-დან 2 საათამდე და 5 საათიდან.

ხელისმომწერთა საყურადღებოდ

გამოვიდა და დაეგზავნა ხელისმოწერლებს **ჟურნალი**

„ოქტომბრელი“

იანვრის, № 1.

ოქტომბერი

ოქტომბერი პლენანოვის გამზ. № 135	**ვოლოჩაევკის დღეები** ავტორები — რეჟისორები — ძმები **ვასილიევები** სეანსები კინო თეატრებში დაკვრელსა და სპორტაკში 6-30, 8 30, 10 30. ოქტომბერში—5, 7, 9, 11.
დამკვრელი პლენანოვის გამზ. № 125	
სპარტაკი რუსთაველის გამზ. № 23	
რ. ლუქსემბურგის სახ. ჯორჯიაშვილის ქ. № 8	
კომკავშირელი პლენანოვის გამზ. № 91	
26 კომ. სახელობის შაუმიანის ძოლადახი	
არსენა კომუნალური ქ. № 9	
ახალი ამბები	

დღეს სახსინგრეფის თეატრებში

	ბელადის ბელადი ავტორი — **ბ. ბალანჩივაძე** ბ. ბალანჩივაძის ბინაში 6-30, 8 30, 10 30. ოქტომბერში—5, 7, 9, 11.
	ბ. ბალანჩივაძის სახ. **ბ. ბალანჩივაძის ბინაში**
	ბ. ბალანჩივაძის სახ. **ბ. ბალანჩივაძის ბინაში**
	ბ. ბალანჩივაძის სახ. **ბ. ბალანჩივაძის ბინაში**
	ბ. ბალანჩივაძის სახ. **ბ. ბალანჩივაძის ბინაში**
	ბ. ბალანჩივაძის სახ. **ბ. ბალანჩივაძის ბინაში**

მისამართი, რედაქციის — თბილისი, რუსთაველის პრ. № 16, გამომცემლობის — რუსთაველის პრ. № 34; **ტელეფონები:** სამდივნოსი: 3—06—88, განყოფილებებისა: პარტიულის—3—57—61, სასოფლო-სამეურნეოს — 3—73—40. მშრომელთა წერილების — 3—73—24; პ.-მგ. მორიგის—3—26—67, გამომცემლობის—3—51—81; სტამბის დირექტორის — 3—27—04. ხელნაწერები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

საქ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის გამომცემლობის ამხ. ს. თოდრიას სახ. სტამბა „კომუნისტი“, თბილისი, კამოს ქ. № 68.

მთავლიტის რწმუნებული 1441

დ. ჯანელიძე

ბრძოლისა და გამარჯვების სიმღერები

ხალხის მოღალატე მენშევიკებმა ინტერვენტების ხიშტების დახმარებით შესძლეს საქართველოში ოქტომბრის რევოლუციის ორიოდე წლით შეფერხება.

ხალხურ შემოქმედებაში მენშევიკების მატყუარობამ და ავანტიურიზმმა ნათელი გამოხატულება ჰპოვა. ცხადია, მშრომელ ხალხს არ შეეძლო არ გამოეთქვა თავისი გულისწყრომა და არ აღებეჭდა თავის სიმღერებში მათი მოღალატეობა და გამცემლობა. ამ სიმღერებში ხალხმა ჩააქსოვა თავისი გაჭირვებისა და ბრძოლის ამბავი.

„მენშევიკების ხელშიო
ვერ გავიმართე წელშიო,
ყაჩაღად გადავრდნილი
ვკვდებოდი ტყე და ღრეშიო.
შეჰამეს, გაანადგურეს,
გაქელეს საქართველოო,
ჩვენ კი შიმშილით ვკვდებოდით,
დრო გახლავთ სანაქებოო“.

მენშევიკების გვარდიელები სდევნიდნენ და ავიწროვებდნენ რევოლუციურად განწყობილ გლეხობას. ტყეში გაჭრილი წითელი პარტიზანების გმირობისა და ვაჟკაცობის ამბები სიმღერად იქცა და სოფლებს მოედო:

„ბიწკინტური ვარ ხორხელი,
ჯიქეფულ ნაწილიანი,
ჭიუხში მიდგას ლოგინი
თოვლიან-ყინულიანი.
ხორხიდან გამოვემართე
გამოველ სიცილიანი
გამომყვა გვარდიელები,
დადგა თოფებას ტრიალი...“

მენშევიკური რეჟიმის დასამხობლად გაჩაღებულ პარტიზანულ ბრძოლებში რევოლუციისადმი თავდადებით, გმირობითა და ვაჟკაცობით მრავალმა კაცმა ისახელა თავი. მათზე ბევრი ლექსია გამოთქმული.

მენშევიკების წინააღმდეგ ბრძოლებში ხალხი მიჰყვებოდა ბოლშევიკურ პარტიას, სჯეროდა მისი და სწამდა გამარჯვება:

„დაიკაო, გვარდიელებო,
თქვენც მოგცეთ სამართალი,
მოდიან ბოლშევიკები,
სროლა იციან მწარეი,
გასწყვიტონ თქვენ, სახელი,
დღე დაგაყენონ მწარეა“.

ხალხმა იცოდა, რომ კავკასიის ქედს გადაღმა რუსეთის მუშებმა და გლეხებმა გმირული ბრძოლით საბჭოთა ხელისუფლება დაამყარეს და რომ იქ თავისუფალმა ხალხმა ძმური და ახალი ცხოვრება დაიწყო. აქ კი მოღალატე მენშევიკებმა —

„ყველა კვლავ ისევ დასტოვეს
ბატონად, აზნაურადა;
ვერ მოვითმინეთ, ავჯანყდით
გლეხ-შვილნი მთად და ბარადა.
ზოგი თოფითა, ზოგი ხმლით,
ზოგიც ხელცალიერადა.
ბოლშევიკები გაგვიძღვნენ,
სასახელონი გვარადა“.

ამ გმირული ბრძოლების შესახებ მრავალი ლექსი გამოითქვა: —

„ბევრი ჩვენები დახოცეს,
ის გულში შეგვრჩა ჯავრადა.
ჩვენც ფიცი დავდეთ გლეხური,
არ დაგვრჩენია ვალადა.
მოვადნენ სიფისკარზედა,
სისხლი წავიდა ღვარადა,
ვხოცეთ და ველიტეთ გვარდია,
დაეხსომებათ მარადა.

ისე ვიბრძოდით გლეხ-შვილნი,
თვი გვეგონა ლომადა,
გვარდიელება დამფრთხალნი
გარბოდნენ ცალი-ცალადა“.

ქართველ ხალხს მენშევიკური ხელისუფლების დამხობაში ძმურად დაეხმარა წითელი ჯარიც. ამიტომაც არის, რომ ხალხი ასეთი დიდი სიყვარულით უმღერის დაჩაგრული ხალხების მხსნელ წითელ არმიას.

„რა ლამაზი ხარ, მინდორო,
წითელი ჯარის ბანაკო,
გარშემო ქედებიანო,
სიცოცხლით სავსე ადამო;
გაბაფხულს იკრიბებაან
დიდრონ-დიდრონი ჯარები,
თავისუფლების მოყვარე
დაჩაგრულ ხალხის მხსნელები“.

როცა 1921 წ. 25 თებერვალს კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლება დამყარდა, ხალხმა ამაზედაც გამოსთქვა ლექსი:

„აღარ დასცალდათ იმ საწყლებს,
სხვის ნაშრომ ჭადს ცოხნაო,
ამოჭკრეს მწარე პანღური,
ცხვირითაც მიწა მოჰხნაო.
რასაც კი შეხვდნენ, დალეწეს,
ოქროც წაიღეს ბლომადო,
და გზა იმათი ნავალი
დარჩა შავბნელა ზოლადო“.

განთავისუფლებული ხალხის სიმღერებში ახლა სიხარული გაისმის:

„ჩვენი ქვეყანა გაწითლდა,
სულ სხვა გვაქვს მთა და ველია,
ზედ აღმოცენდა მთავრობა
მუშის და გლეხის მცველია...
მიწა გადასცა გლეხებსა,
შემუსრა მუქთახორები,
გამაილალა კიწოსკვრით,
როგორც დამფრთხალი ხმორები...
ბევრი რამ კარგა კეთდება
მუშურ მთავრობის ყოლითა,
მიყრუებული სოფლები
მთლად მოიფინა სკოლითა,
ვენახ-მინდვრები არხებით,
წყლას გასაყვანი ბოლოითა“.

ლექსის მთქმელი ხალხთა განმათავისუფლებელსა და ბედნიერი ცხოვრების შემომქმედ ბელადს უმღერის:

„დაუკარ, ჩემო ჩონგურო,
ნაზო, ტკბილო და ხმიანო,
მრავალი ტანჯვის მომსწრე ხარ,
დღეს კი მსურს აგახმიანო!
დღეს ახალ ჰანგებს ვიმღერით,
გლეხკაცებს მოგვილხენია,
გადაგვავიწყდა წარსული,
ტანჯვის მწუხარე დღენია,
ვიღას ვუმღეროთ, თუ არ შენ,
სტალინო, ხალხთა გენია“.

ხალხი სოფლად ბედნიერი ცხოვრების სიხარულით აღსავსე სიმღერებს მღერის:

„ახალ-ახალ გზას მიჰყვება
მშრომელი სოფლის გლეხია,
კოლექტივრმა ცხოვრებამ
ჩვენშიაც ჰკიდა ფეხია,
სტალინის სიტყვამ გაგიჭრა,
წელში სწორდება გლეხია“.

დიდი ბელადის ყოველი სიტყვა ხალხში სიმღერად გადადის და ახალი ცხოვრების შემომქმედთ აფხიზლებს:

„ზოგ-ზოგნი კიდევ დადიან
მოსისხლე მტრები ჩვენია,
მთავარს წელები დავწყვიტეთ,
გავწყვიტოთ დანარჩენია.
მუსრი მოვაელოთ, თუ იცით
თუ სადმე გადაგვრჩენია!
მათ მოსასპობლად ეხლავე
დავწეროთ განაჩენია“.

ხალხი შეჰხარის წითელი არმიის ძლევამოსილებას, მის ბრძოლისუნარიანობას. კახელი მწყემსი ასე უმღერის მშრომელთა მშვიდობიანი შრომისა და ბედნიერი ცხოვრების დამცველ ძალას:

„მადლობა არმიის სარდალს
ვორო შილოვსა კლიმენტსა,
ჯარებს დაუძღვის ლომივით
გოჯს არ დაუთმობს ჩვენს მტრებსა,
ჯარი მზადა ჰყავს საბრძოლოდ,
თვალი შორს უჭრის არწივსა“.

განსაკუთრებულ წარმატებებს ქართველმა ბოლშევიკებმა მიაღწიეს უკანასკნელი 5—6 წლის განმავლობაში სტალინელი ხელმძღვანელის ამხანაგ ლავრენტი ბერიას მეთაურობით. ამ დიდ შემოქმედებითს მუშაობაში მრავალი ახალი სიმღერა დაიბადა:

„შრომის შემდეგ მოვუსხდებით
გაგანია კერიას,
და ვამბობთ რაც უშრომია
ჩვენს ლავრენტი ბერიას.
ნაყოფიერ ხეებსა რგავს,
ლიმონ-კრიპტომერიას...
კავკასიას ალამაზებს
კარგი მეურნეობით.
ყველა კუთხის ამხანაგებს
ამჭიდროებს მხნეობით“.

ხალხს ერთი წუთითაც არ ავიწყდება კაპიტალისტური გარემოცვა. იგი მუდამ მზად